

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 260

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
3 octombrie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 920/2009 al Comisiei din 2 octombrie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1

★ Regulamentul (CE) nr. 921/2009 al Comisiei din 1 octombrie 2009 de interdicere a pescuitului de broște în apele comunitare și internaționale din zonele V, VI și VII de către navele care arborează pavilionul Franței 3

DIRECTIVE

★ Directiva 2009/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] ⁽¹⁾ 5

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

★ Decizia nr. 922/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA) ⁽¹⁾ 20

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Consiliu

2009/731/CE, Euratom:

- ★ **Decizia Consiliului din 21 septembrie 2009 de numire a unui membru elen în cadrul Comitetului Economic și Social European** 28

2009/732/CE, Euratom:

- ★ **Decizia Consiliului din 21 septembrie 2009 de numire a unui membru belgian în cadrul Comitetului Economic și Social European** 29

2009/733/CE, Euratom:

- ★ **Decizia Consiliului din 21 septembrie 2009 de numire a unui membru austriac în cadrul Comitetului Economic și Social European** 30

ORIENTĂRI

Banca Centrală Europeană

2009/734/CE:

- ★ **Orientarea Băncii Centrale Europene din 17 septembrie 2009 de modificare a Orientării BCE/2007/2 privind sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real (TARGET2) (BCE/2009/21)** 31

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 920/2009 AL COMISIEI

din 2 octombrie 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 3 octombrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 octombrie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MK	29,4
	ZZ	29,4
0707 00 05	TR	127,2
	ZZ	127,2
0709 90 70	TR	110,1
	ZZ	110,1
0805 50 10	AR	81,0
	CL	103,4
	TR	91,1
	UY	88,0
	ZA	72,9
	ZZ	87,3
0806 10 10	BR	235,1
	EG	159,5
	TR	100,6
	US	152,0
	ZZ	161,8
0808 10 80	CL	85,7
	NZ	67,8
	US	83,8
	ZA	71,0
	ZZ	77,1
0808 20 50	AR	82,8
	CN	33,7
	TR	95,7
	ZA	76,1
	ZZ	72,1

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 921/2009 AL COMISIEI**din 1 octombrie 2009****de interdicere a pescuitului de broște în apele comunitare și internaționale din zonele V, VI și VII
de către navele care arborează pavilionul Franței**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 43/2009 al Consiliului din 16 ianuarie 2009 de stabilire, pentru 2009, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în ape în care sunt necesare limitări ale capturilor ⁽³⁾ stabilește cotele pentru 2009.
- (2) Conform informațiilor primite de Comisie, capturile din stocul menționat în anexa la prezentul regulament efectuate de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru au epuizat cota alocată pentru 2009.

- (3) Prin urmare, este necesară interzicerea pescuitului din acest stoc, precum și a păstrării la bord, a transbordării și a debarcării peștelui din acest stoc,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Epuizarea cotei**

Cota de pescuit alocată pentru 2009 statului membru menționat în anexa la prezentul regulament pentru stocul indicat în aceeași anexă se consideră epuizată de la data stabilită în respectiva anexă.

*Articolul 2***Interdicții**

Pescuitul din stocul menționat în anexa la prezentul regulament realizat de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru se interzice începând de la data stabilită în anexă. După această dată, se interzic păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea peștelui din stocul respectiv capturat de către navele în cauză.

*Articolul 3***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 octombrie 2009.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO L 22, 26.1.2009, p. 1.

ANEXĂ

Nr.	21/T&Q
Stat membru	Franța
Stoc	USK/567EI.
Specie	Brosme (<i>Brosme brosme</i>)
Zonă	Apele comunitare și internaționale din zonele V, VI și VII
Data	2.9.2009

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/104/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 septembrie 2009

privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]

(versiune codificată)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 137 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 89/655/CEE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de lucru la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de eficiență, să se codifice directiva menționată.

(2) Prezenta directivă este o directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în

aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă ⁽⁵⁾. Dispozițiile Directivei 89/391/CEE se aplică în întregime în domeniul folosirii de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive sau speciale incluse în prezenta directivă.

(3) Articolul 137 alineatul (2) din tratat prevede posibilitatea adoptării de către Consiliu, prin intermediul directivelor, a cerințelor minime pentru a încuraja îmbunătățirea, în special, a mediului de muncă, pentru a proteja sănătatea și securitatea lucrătorilor.

(4) În conformitate cu articolul menționat, aceste directive trebuie să evite impunerea unor constrângeri administrative, financiare și juridice care ar îngreuna constituirea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

(5) Dispozițiile adoptate în temeiul articolului 137 alineatul (2) din tratat nu împiedică niciun stat membru să mențină sau să introducă măsuri mai stricte de protecție a muncii care să fie compatibile cu tratatul.

(6) Respectarea cerințelor minime destinate să garanteze îmbunătățirea nivelului de securitate și sănătate în ceea ce privește utilizarea echipamentului de muncă este esențială pentru a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor.

(7) Îmbunătățirea securității, a igienei și a sănătății lucrătorilor la locul de muncă reprezintă un obiectiv care nu ar putea fi subordonat unor considerente pur economice.

(8) Lucrările la înălțime pot expune lucrătorii la riscuri deosebit de grave pentru sănătatea și securitatea lor, îndeosebi riscul de cădere de la înălțime și alte accidente de muncă grave, care reprezintă un procent însemnat din totalitatea accidentelor, în special a accidentelor mortale.

⁽¹⁾ JO C 100, 30.4.2009, p. 144.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 8 iulie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 iulie 2009.

⁽³⁾ JO L 393, 30.12.1989, p. 13.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa III partea A.

⁽⁵⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

- (9) Prezenta directivă constituie un element concret în cadrul realizării dimensiunii sociale a pieței interne.
- (10) În temeiul Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾, statele membre trebuie să notifice Comisiei orice proiect de reglementare tehnică aplicabilă mașinilor, aparatelor și instalațiilor.
- (11) Prezenta directivă constituie mijlocul cel mai adecvat pentru atingerea obiectivelor dorite și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa III partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

- (1) Prezenta directivă, care este a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE, stabilește cerințele minime de protecție în materie de securitate și sănătate privind folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, astfel cum este acesta definit la articolul 2.
- (2) Dispozițiile Directivei 89/391/CEE se aplică în întregime domeniului menționat la alineatul (1), fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive sau speciale cuprinse în prezenta directivă.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) prin „echipament de muncă” se înțelege orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosite la locul de muncă;
- (b) prin „folosirea echipamentului de muncă” se înțelege orice activitate referitoare la echipamentul de muncă, cum ar fi pornirea și oprirea echipamentului, modul de folosire, transportul, repararea, transformarea și întreținerea, inclusiv, în special, curățarea lui;

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

- (c) prin „zonă periculoasă” se înțelege orice zonă din interiorul sau din jurul echipamentului de muncă ce poate prezenta riscuri pentru securitatea sau sănătatea unui lucrător expus;
- (d) prin „lucrător expus” se înțelege orice lucrător care se găsește integral sau parțial într-o zonă periculoasă;
- (e) prin „operator” se înțelege lucrătorul sau lucrătorii însărcinați cu folosirea echipamentului de muncă.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE ANGAJATORULUI

Articolul 3

Obligații generale

- (1) Angajatorul ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă pus la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate să corespundă muncii prestate sau să fie adaptat acestui scop și să poată fi folosit de către lucrători, fără a pune în pericol securitatea sau sănătatea lor.

La alegerea echipamentului de muncă pe care intenționează să îl folosească, angajatorul trebuie să țină seama de condițiile de muncă și de caracteristicile specifice acestora, precum și de pericolele existente în întreprinderea sau unitatea respectivă, în special la locul de muncă, pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor sau de orice alte pericole care s-ar putea adăuga ca urmare a folosirii echipamentului de muncă respectiv.

- (2) În cazul în care nu este pe deplin posibil să se asigure folosirea echipamentului de muncă fără nici un risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru diminuarea riscurilor.

Articolul 4

Norme privind echipamentele de muncă

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3, angajatorul obține sau folosește:
- (a) echipamente de muncă puse la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate pentru prima oară după 31 decembrie 1992 și care respectă:
- (i) dispozițiile oricărei directive comunitare aplicabile;
- (ii) cerințele minime prevăzute în anexa I, în măsura în care nu există o altă directivă comunitară aplicabilă sau cele existente se aplică numai parțial;

(b) echipamente de muncă puse deja la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate la 31 decembrie 1992 și care se conformează cerințelor minime prevăzute în anexa I în cel mult patru ani de la această dată;

(c) fără a aduce atingere literei (a) punctul (i) și prin derogare de la litera (a) punctul (ii) și de la litera (b), echipamentele de muncă specifice, care trebuie să îndeplinească cerințele de la punctul 3 din anexa I, care, fiind deja puse la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate la 5 decembrie 1998, trebuie să se conformeze cerințelor minime prevăzute în anexa I în cel mult patru ani de la această dată.

(2) Angajatorul ia măsurile necesare pentru ca, pe toată durata folosirii sale, echipamentele de muncă să fie menținute, prin metode de întreținere corespunzătoare, la un nivel care să respecte alineatul (1) litera (a) sau (b), după caz.

(3) Statele membre stabilesc, după consultarea partenerilor sociali și luând în considerare legislațiile sau practicile naționale, modalitățile care să permită realizarea unui nivel de securitate corespunzător obiectivelor prevăzute în anexa II.

Articolul 5

Verificarea echipamentelor de muncă

(1) Angajatorul ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare să fie supuse unei verificări inițiale (după instalare și înainte de prima punere în funcțiune) și unei verificări după fiecare montare într-un loc nou sau un amplasament nou, efectuate de către persoane competente, în conformitate cu legislațiile sau practicile naționale, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționări a acestor echipamente de muncă.

(2) Pentru a garanta respectarea cerințelor de securitate și sănătate, pentru depistarea deteriorărilor ce pot fi la originea unor situații periculoase și pentru remedierea la timp a acestor deteriorări, angajatorul ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă ce sunt supuse unor influențe putând genera astfel de deteriorări să facă obiectul:

(a) unor verificări periodice și, dacă este cazul, unor testări periodice efectuate de către persoane competente, în conformitate cu legislațiile sau practicile naționale;

(b) unor verificări excepționale, efectuate de către persoane competente, în sensul legislațiilor sau practicilor naționale, de fiecare dată când s-au produs evenimente excepționale care ar fi putut avea consecințe dăunătoare asupra securității echipamentului de muncă, cum ar fi transformări, accidente, fenomene naturale, perioade prelungite de neutilizare.

(3) Rezultatele verificărilor sunt înregistrate și puse la dispoziția autorității competente. Ele sunt păstrate pe o perioadă de timp corespunzătoare.

În cazul în care echipamentele de muncă respective sunt folosite în exteriorul întreprinderii, ele sunt însoțite de o dovadă materială a efectuării ultimei verificări.

(4) Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestor verificări.

Articolul 6

Echipamentele de muncă cu risc specific

Dacă se presupune că folosirea unui echipament de muncă poate prezenta un risc specific pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că:

(a) folosirea echipamentului de muncă este rezervată numai persoanelor însărcinate să îl folosească;

(b) lucrările de reparații, transformare sau întreținere sunt efectuate numai de către lucrătorii cu atribuții în acest sens.

Articolul 7

Ergonomia și sănătatea la locul de muncă

Angajatorul ia în mod deosebit în considerare, la aplicarea cerințelor minime de securitate și sănătate, postul de lucru și poziția lucrătorilor în utilizarea echipamentului de muncă, precum și principiile ergonomice.

Articolul 8

Informarea lucrătorilor

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 10 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul ia măsurile necesare pentru ca lucrătorii să dispună de informații adecvate și, dacă este cazul, de instrucțiuni cu privire la echipamentul de muncă folosit la locul de muncă.

(2) Informațiile și instrucțiunile cuprind un număr minim de indicații referitoare la securitate și sănătate în ceea ce privește:

(a) condițiile de folosire a echipamentului de muncă;

(b) situații anormale previzibile;

(c) concluziile care pot fi trase, acolo unde este cazul, din experiența acumulată în urma folosirii echipamentului de muncă.

Lucrătorii sunt atenționați în legătură cu riscurile la care sunt expuși, cu echipamentele de muncă ce se află în imediata lor vecinătate la locul de muncă, precum și cu modificările care-i vizează, în măsura în care ele afectează echipamentele de muncă situate în imediata lor vecinătate la locul de muncă, chiar dacă nu le utilizează direct.

(3) Informațiile și instrucțiunile sunt pe înțelesul lucrătorilor în cauză.

Articolul 9

Formarea lucrătorilor

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul ia măsurile necesare pentru ca:

- (a) lucrătorii însărcinați cu folosirea echipamentului de muncă să primească o formare corespunzătoare, inclusiv cu privire la riscurile pe care le poate prezenta echipamentul respectiv;
- (b) lucrătorii menționați la articolul 6 litera (b) să primească o formare specifică corespunzătoare.

Articolul 10

Consultarea și participarea lucrătorilor

Consultarea și participarea lucrătorilor sau a reprezentanților acestora cu privire la problemele la care se face referire în prezenta directivă, inclusiv anexele acesteia, se desfășoară în conformitate cu articolul 11 din Directiva 89/391/CEE.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 11

Modificarea anexelor

(1) Modificarea anexei I în sensul adăugării unor cerințe minime suplimentare, aplicabile echipamentelor de muncă specifice menționate la punctul 3 din anexa I, este adoptată de către Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 137 alineatul (2) din tratat.

(2) Sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE adaptările de natură strict tehnică ale anexelor în funcție de:

(a) adoptarea directivelor în domeniul armonizării tehnice și al standardizării echipamentelor de muncă; sau

(b) progresele tehnice, modificarea normelor sau a specificațiilor internaționale și noutățile din domeniul echipamentelor de muncă.

Articolul 12

Dispoziții finale

Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern deja adoptate sau în curs de adoptare în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

Directiva 89/655/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa III partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa III partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

Articolul 14

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 septembrie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

C. MALMSTRÖM

ANEXA I

CERINȚE MINIME

[prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b)]

1. Observații preliminare

Obligațiile prevăzute în prezenta anexă se aplică ținând seama de prezenta directivă și în cazurile în care echipamentul de muncă prezintă riscurile respective.

Cerințele minime enunțate în continuare, în măsura în care se aplică echipamentelor de muncă puse în funcțiune, nu necesită obligatoriu aceleași măsuri ca și cerințele esențiale referitoare la echipamentele de muncă noi.

2. Cerințe minime generale aplicabile echipamentului de muncă

- 2.1. Dispozitivele de comandă ale echipamentului de muncă ce afectează securitatea trebuie să fie vizibile, ușor de identificat și, dacă este necesar, marcate corespunzător.

Exceptând unele cazuri, dispozitivele de comandă trebuie amplasate în exteriorul zonelor periculoase, astfel încât punerea lor în funcțiune să nu prezinte riscuri suplimentare. Acestea nu trebuie să genereze riscuri ca urmare a unei manevre neintenționate.

Dacă este necesar, de la postul de comandă principal, operatorul trebuie să aibă posibilitatea de a se asigura că nicio persoană nu se găsește în zonele periculoase. Dacă acest lucru nu este posibil, orice pornire trebuie să fie precedată automat de un sistem de siguranță, cum ar fi un semnal de avertizare sonor sau vizual. Un lucrător expus trebuie să aibă timpul sau mijloacele necesare pentru a evita rapid riscurile generate de pornirea sau oprirea echipamentului de muncă.

Sistemele de comandă trebuie să fie sigure și alegerea lor trebuie să ia în considerare defecțiunile, perturbațiile și constrângerile previzibile în cadrul utilizării prevăzute.

- 2.2. Pornirea echipamentului de muncă trebuie să fie posibilă numai prin acționarea intenționată a dispozitivului de comandă prevăzut în acest scop.

Același lucru este valabil și pentru:

- repornirea echipamentului după o oprire, indiferent de cauza opririi;
- comanda modificării semnificative a condițiilor de funcționare (de exemplu, viteză, presiune etc.),

cu excepția cazurilor în care repornirea sau modificarea nu prezintă niciun risc pentru lucrătorii expuși.

Această cerință nu se aplică repornirii sau modificării condițiilor de funcționare rezultate din derularea unei secvențe normale de funcționare a unui dispozitiv automat.

- 2.3. Orice echipament de muncă trebuie prevăzut cu un dispozitiv de comandă care să îl oprească complet și în condiții de securitate.

Orice post de lucru trebuie prevăzut cu un dispozitiv de comandă care să întrerupă funcționarea echipamentului de muncă în totalitate sau numai parțial, în funcție de riscurile existente, astfel încât echipamentul de muncă să funcționeze în condiții de securitate. Comanda de oprire a echipamentului de muncă trebuie să aibă prioritate față de comenzile de pornire. Dacă echipamentul de muncă sau componentele periculoase ale acestuia au fost oprite, alimentarea cu energie electrică a dispozitivelor de comandă trebuie să fie întreruptă.

- 2.4. Dacă este cazul, în funcție de riscurile pe care le prezintă și de timpul normal de oprire, echipamentul de muncă trebuie prevăzut cu un dispozitiv de oprire de urgență.

- 2.5. Echipamentul de muncă ce prezintă riscuri datorate căderilor de obiecte sau proiectării acestora trebuie prevăzut cu dispozitive de siguranță corespunzătoare.

Echipamentul de muncă ce prezintă riscuri datorate degajărilor de gaze, vapori, lichide sau pulberi trebuie prevăzut cu dispozitive corespunzătoare de reținere sau evacuare în apropierea surselor de risc.

- 2.6. Dacă securitatea și sănătatea lucrătorilor impun acest lucru, echipamentul de muncă și elementele sale componente trebuie stabilizate prin fixare sau alte mijloace.

- 2.7. În cazul în care există riscul ruperii sau spargerii unor elemente ale echipamentului de muncă, situație care ar putea prezenta riscuri semnificative pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, trebuie luate măsuri de protecție corespunzătoare.
- 2.8. Dacă există riscul producerii de accidente prin contactul mecanic cu piesele mobile ale echipamentului de muncă, acestea trebuie prevăzute cu dispozitive de protecție care să împiedice accesul în zonele periculoase sau să oprească mișcarea elementelor mobile înainte de pătrunderea în zonele periculoase.

Dispozitivele de protecție trebuie:

- să fie de construcție robustă;
 - să nu genereze riscuri suplimentare;
 - să nu poată fi înlăturate cu ușurință sau scoase din starea de funcționare;
 - să fie situate la o distanță suficientă față de zona periculoasă;
 - să nu limiteze mai mult decât este necesar observarea ciclului de muncă;
 - să permită intervențiile necesare pentru montarea sau înlocuirea pieselor și pentru lucrările de întreținere, limitând accesul numai la zona în care se desfășoară activitatea sau trebuie realizată lucrarea, dacă este posibil, fără demontarea dispozitivelor de protecție.
- 2.9. Zonele și punctele de lucru sau cele în care se execută operațiunile de întreținere ale echipamentului de muncă trebuie iluminate corespunzător, în funcție de lucrările realizate.
- 2.10. Dacă este cazul, anumite părți ale echipamentului de muncă ce sunt expuse unor temperaturi înalte sau foarte scăzute trebuie protejate pentru a preveni riscul ca lucrătorii să intre în contact cu acestea sau să se apropie prea mult de ele.
- 2.11. Dispozitivele de alarmă montate pe echipamentul de muncă trebuie să fie lipsite de ambiguități, ușor de perceput și de înțeles.
- 2.12. Echipamentul de muncă poate fi folosit numai pentru operațiunile și în condițiile cărora le este destinat.
- 2.13. Operațiunile de întreținere trebuie să poată fi executate când echipamentul de muncă este oprit. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie luate măsuri de protecție corespunzătoare fie pentru executarea acestor operațiuni, fie pentru ca aceste operațiuni să fie executate în afara zonelor periculoase.
- Dacă pentru echipamentul de muncă există un carnet de întreținere, acesta trebuie ținut la zi.
- 2.14. Orice echipament de muncă trebuie prevăzut cu dispozitive ușor de identificat destinate izolării de toate sursele de energie.
- Reconectarea nu trebuie să genereze riscuri pentru lucrătorii în cauză.
- 2.15. Echipamentul de muncă trebuie prevăzut cu dispozitive de alarmă și semnalizare, indispensabile pentru asigurarea securității lucrătorilor.
- 2.16. Lucrătorii trebuie să aibă acces și să rămână în condiții de securitate în toate zonele destinate operațiunilor de producție, reglare și întreținere.
- 2.17. Orice echipament de muncă trebuie să asigure protecția lucrătorilor împotriva riscurilor de incendiu sau supraîncălzire a echipamentului, precum și împotriva degajărilor de gaze, pulberi, lichide, vapori sau a altor substanțe produse, utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă.
- 2.18. Orice echipament de muncă trebuie să asigure prevenirea riscurilor de explozie a acestuia sau a substanțelor produse, utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă.
- 2.19. Orice echipament de muncă trebuie să asigure protecția lucrătorilor expuși împotriva riscurilor de electrocutare prin contact direct sau indirect.

3. Cerințe minime suplimentare aplicabile echipamentelor de muncă specifice

3.1. Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă mobile, cu sau fără autopropulsie

3.1.1. Echipamentele de muncă pe care este necesară prezența unui lucrător sau a unor lucrători trebuie amenajate în așa fel încât să se reducă riscurile pentru lucrător sau lucrători în timpul deplasării.

În aceste riscuri trebuie incluse, de asemenea, riscurile de contact al lucrătorilor cu roțile sau șenilele sau de blocare de către acestea.

3.1.2. În cazul în care blocarea bruscă a elementelor de transmitere a energiei între un echipament de muncă mobil și accesoriile sale sau remorci poate genera riscuri specifice, acest echipament de muncă trebuie să fie echipat sau amenajat în așa fel încât să împiedice blocarea elementelor de transmitere a energiei.

În cazul în care nu se poate preveni blocarea, trebuie luate toate măsurile posibile pentru a preveni consecințele dăunătoare asupra lucrătorilor.

3.1.3. Dacă elementele de transmitere a energiei între echipamentele de muncă mobile se pot îmbâcsi și deteriora prin contact cu solul, trebuie prevăzute dispozitive de susținere a acestora.

3.1.4. Echipamentele de muncă mobile pe care este necesară prezența unui lucrător sau a unor lucrători trebuie să limiteze, în condiții de utilizare efectivă, riscurile generate de răsturnarea sau răsucirea echipamentului de muncă:

- fie printr-o structură de protecție care să împiedice răsucirea echipamentului de muncă cu mai mult de un sfert de rotație;
- fie printr-o structură care să garanteze un spațiu suficient în jurul lucrătorului sau lucrătorilor de pe echipament, dacă mișcarea poate continua cu mai mult de un sfert de rotație;
- fie prin orice alt dispozitiv cu un efect echivalent.

Aceste structuri de protecție pot face parte integrantă din echipamentul de muncă.

Aceste structuri de protecție nu sunt necesare atunci când echipamentul de muncă este stabilizat în timpul utilizării sau când răsturnarea sau răsucirea echipamentului de muncă este imposibilă din proiectare.

Dacă există riscul ca un lucrător care se află pe echipament să fie strivit, în timpul răsturnării sau al răsucirii, între părțile echipamentului de muncă și sol, trebuie instalat un sistem de reținere pentru lucrător sau lucrători.

3.1.5. Autostivuitoarele cu furcă pe care sunt necesari unul sau mai mulți lucrători trebuie să fie echipate sau amenajate în așa fel încât să limiteze riscurile de răsturnare a autostivuatorului cu furcă, de exemplu:

- fie prin instalarea unei cabine pentru conducător;
- fie printr-o structură care să împiedice răsturnarea autostivuatorului cu furcă;
- fie printr-o structură care să asigure, în caz de răsturnare a autostivuatorului cu furcă, rămânerea unui spațiu suficient între sol și anumite părți ale autostivuatorului cu furcă pentru lucrătorul sau lucrătorii de pe echipamentul respectiv;
- fie printr-o structură care să rețină lucrătorul sau lucrătorii pe scaunul de la postul de conducere astfel încât să prevină strivirea lor de părți ale autostivuatorului care se răstoarnă.

3.1.6. Echipamentele de muncă mobile cu autopropulsare a căror deplasare poate genera riscuri pentru lucrători trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) trebuie să fie prevăzute cu mijloace care să permită prevenirea unei porniri neautorizate;
- (b) trebuie să fie prevăzute cu mijloace corespunzătoare care să diminueze consecințele unei eventuale ciocniri în caz de mișcare simultană a mai multor echipamente de muncă ce se deplasează pe șine;

- (c) trebuie să fie prevăzute cu un dispozitiv de frânare și de oprire; în măsura în care condițiile de securitate o impun, în caz de defectare a dispozitivului principal, un dispozitiv de ajutor acționat prin comenzi ușor de manevrat sau prin sisteme automate trebuie să permită frânarea și oprirea;
- (d) când câmpul de vizibilitate directă a conducătorului este insuficient din punctul de vedere al securității, ele trebuie prevăzute cu dispozitive auxiliare corespunzătoare, care să amelioreze vizibilitatea;
- (e) dacă sunt destinate utilizării pe timpul nopții sau în locuri întunecoase, trebuie prevăzute cu un dispozitiv de iluminat adaptat lucrării care trebuie efectuate și care să asigure o securitate suficientă pentru lucrători;
- (f) dacă prezintă pericol de incendiu – datorat lor sau remorcilor sau încărcăturii – care poate să pericliteze lucrătorii, trebuie prevăzute cu dispozitive corespunzătoare de stingere a incendiilor, în cazul când astfel de dispozitive nu sunt disponibile suficient de aproape de locul de utilizare;
- (g) dacă sunt acționate prin telecomandă, trebuie să se oprească automat atunci când ies din câmpul de acțiune al telecomenzii;
- (h) dacă sunt acționate prin telecomandă și pot, în condiții normale de utilizare, să lovească sau să blocheze lucrătorii, trebuie prevăzute cu dispozitive de protecție împotriva acestor riscuri, în cazul în care nu există alte dispozitive corespunzătoare pentru combaterea riscului de lovire.

3.2. Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor

3.2.1. Dacă echipamentele de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor sunt instalate în mod permanent, trebuie asigurate rezistența și stabilitatea lor în timpul utilizării ținând seama de sarcinile care se vor ridica și de solicitările produse în locurile de suspendare sau de fixare pe structuri.

3.2.2. Mașinile folosite pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie marcate vizibil cu sarcina nominală și, dacă este cazul, cu o plăcuță pe care să fie înscrisă sarcina nominală pentru fiecare configurație a mașinii.

Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie marcate în așa fel încât să permită identificarea caracteristicilor lor esențiale pentru o utilizare sigură.

Dacă echipamentul de muncă nu a fost destinat pentru ridicarea lucrătorilor, dar acesta ar putea fi folosit în acest scop datorită unei posibile confuzii, trebuie marcat în mod adecvat și vizibil pentru evitarea unei asemenea erori.

3.2.3. Echipamentele de muncă instalate permanent trebuie instalate în așa fel încât să reducă riscul ca sarcinile:

- (a) să lovească lucrătorii;
- (b) în mod neintenționat, să se deplaseze periculos sau să cadă liber; sau
- (c) să se desprindă neintenționat.

3.2.4. Mașinile de ridicare sau de deplasare a lucrătorilor trebuie să fie corespunzătoare:

- (a) pentru a evita riscurile de cădere a habitaculului, atunci când acesta există, cu ajutorul unor dispozitive corespunzătoare;
- (b) pentru a evita riscurile de cădere a utilizatorului din habitacul, atunci când acesta există;
- (c) pentru a evita riscurile de blocare, de strivire sau de lovire a utilizatorului, în special printr-un contact întâmplător cu obiecte;
- (d) pentru a garanta securitatea lucrătorilor blocați în habitacul, în caz de accident, și a permite deblocarea lor.

Dacă, din motive inerente datorate amplasamentului și înălțimilor diferite, riscurile menționate la litera (a) nu pot fi evitate prin niciun dispozitiv de securitate, trebuie instalat un cablu cu coeficient de securitate mărit a cărui stare se verifică în fiecare zi de lucru.

ANEXA II

DISPOZIȚII DE UTILIZARE A ECHIPAMENTELOR DE MUNCĂ

prevăzute la articolul 4 alineatul (3)

Observații preliminare

Prezenta anexă se aplică în conformitate cu prezenta directivă și atunci când există riscul corespunzător pentru echipamentul de muncă respectiv.

1. Dispoziții generale aplicabile tuturor echipamentelor de muncă

- 1.1. Echipamentele de muncă trebuie instalate, aranjate și utilizate în așa fel încât să permită reducerea riscurilor pentru utilizatorii echipamentului de muncă și pentru ceilalți lucrători, de exemplu făcând astfel încât să existe spațiu suficient între elementele mobile ale echipamentului de muncă și elementele fixe sau mobile din spațiul de lucru și ca toate formele de energie sau substanță utilizate sau produse să poată fi furnizate sau evacuate în condiții de securitate.
- 1.2. Montarea și demontarea echipamentelor de muncă trebuie realizate în condiții de securitate, în special prin respectarea eventualelor instrucțiuni ale fabricantului.
- 1.3. Echipamentele de muncă ce pot fi expuse descărcărilor atmosferice în timpul utilizării trebuie protejate prin dispozitive sau măsuri corespunzătoare împotriva efectelor trăsnetului.

2. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă mobile, autopropulsate sau nu

- 2.1. Conducerea echipamentelor de muncă autopropulsate este realizată de lucrătorii care au fost instruiți adecvat pentru conducerea în condiții de securitate a acestor echipamente de muncă.
- 2.2. Dacă un echipament de muncă este manevrat într-o zonă de lucru, trebuie stabilite și respectate reguli de circulație corespunzătoare.
- 2.3. Trebuie luate măsuri organizatorice pentru a evita prezența lucrătorilor care se deplasează pe jos în zona de operare a echipamentului cu autopropulsie.

Dacă prezența lucrătorilor care se deplasează pe jos este necesară pentru buna executare a lucrărilor, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a preveni accidentarea acestora de către echipamente.

- 2.4. Transportarea lucrătorilor pe echipamentele de muncă mobile acționate mecanic nu este autorizată decât dacă au fost prevăzute amplasamente de securitate în acest scop. Dacă trebuie efectuate lucrări în timpul deplasării, viteza trebuie adaptată, dacă este necesar.
- 2.5. Echipamentele de muncă mobile prevăzute cu un motor cu ardere internă trebuie folosite în zonele de lucru numai dacă este garantată o cantitate suficientă de aer, astfel încât să nu existe riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor.

3. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă pentru ridicarea sarcinilor**3.1. Observații generale**

- 3.1.1. Echipamentele de muncă demontabile sau mobile utilizate la ridicarea sarcinilor trebuie utilizate în așa fel încât să garanteze stabilitatea echipamentului de muncă pe timpul utilizării în toate condițiile previzibile, luând în considerare natura solului.
- 3.1.2. Ridicarea lucrătorilor este permisă numai cu echipamente de muncă și accesorii prevăzute în acest scop.

Fără a aduce atingere articolului 5 din Directiva 89/391/CEE, în mod excepțional se pot utiliza în acest scop echipamente neprevăzute pentru ridicarea lucrătorilor, cu condiția ca măsuri corespunzătoare să fie luate pentru a asigura securitatea, în conformitate cu legislațiile sau practicile naționale care prevăd o supraveghere corespunzătoare.

Atât timp cât pe echipamentul destinat pentru ridicarea sarcinilor se află lucrători, trebuie asigurată prezența permanentă în postul de comandă. Lucrătorii care sunt ridicați trebuie să dispună de un mijloc de comunicare sigur. Trebuie să se prevadă evacuarea lor în caz de pericol.

- 3.1.3. Trebuie luate măsuri pentru a se asigura că sub sarcinile suspendate nu sunt prezenți lucrători, cu excepția situației în care prezența lor este necesară pentru buna desfășurare a lucrărilor.

Este interzisă deplasarea sarcinilor suspendate deasupra locurilor de lucru neprotejate în care lucrătorii sunt prezenți în mod curent.

În această eventualitate, dacă buna desfășurare a lucrărilor nu poate fi asigurată în alt mod, se elaborează și se aplică proceduri corespunzătoare.

- 3.1.4. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie alese în funcție de sarcinile care se manipulează, de locurile de legare, de dispozitivul de prindere și de condițiile atmosferice, ținându-se seama de modul și configurația legării. Asamblajele dispozitivelor de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie marcate vizibil pentru a permite utilizatorului să le știe caracteristicile, atunci când nu sunt demontate după utilizare.

- 3.1.5. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie depozitate în așa fel încât să existe certitudinea că nu se vor deteriora sau degrada.

3.2. Echipamente de muncă utilizate la ridicarea sarcinilor neghidate

- 3.2.1. Dacă două sau mai multe echipamente de muncă utilizate pentru ridicarea sarcinilor neghidate sunt instalate sau montate la un loc de muncă astfel încât razele lor de acțiune se intersectează, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a preveni ciocnirea între sarcini sau părți ale echipamentelor de muncă.

- 3.2.2. În timpul utilizării unui echipament de muncă mobil pentru ridicarea sarcinilor neghidate, trebuie luate măsuri pentru a preveni bascularea, răsturnarea și, dacă este cazul, deplasarea sau alunecarea. Trebuie verificată buna executare a acestor măsuri.

- 3.2.3. Dacă operatorul unui echipament de muncă utilizat la ridicarea sarcinilor neghidate nu poate observa întregul traseu al sarcinii nici direct, nici prin intermediul unor dispozitive auxiliare care furnizează informațiile necesare, atunci trebuie numită o persoană competentă care să comunice cu operatorul pentru a-l ghida și trebuie luate măsuri organizatorice pentru a preveni ciocnirile cu sarcina care pot să pericliteze lucrătorii.

- 3.2.4. Lucrările trebuie organizate astfel încât atunci când lucrătorul prinde sau desprinde o sarcină cu mâna, aceste operații să poată fi efectuate în condiții de securitate deplină, în special prin existența la lucrător a comenzilor directe sau indirecte ale echipamentului.

- 3.2.5. Toate operațiunile de ridicare trebuie planificate corect, supravegheate și efectuate în mod corespunzător, astfel încât să se protejeze securitatea lucrătorilor.

În special, dacă o sarcină trebuie ridicată simultan de două sau mai multe echipamente de muncă de ridicare a sarcinilor neghidate, trebuie stabilită și aplicată o procedură care să asigure buna coordonare a operatorilor.

- 3.2.6. Dacă echipamentele de muncă utilizate pentru ridicarea sarcinilor neghidate nu pot reține sarcinile în cazul unei defectări totale sau parțiale a sistemului de alimentare cu energie, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a evita expunerea lucrătorilor la riscuri.

Sarcinile suspendate nu trebuie lăsate fără supraveghere, cu excepția cazului în care pătrunderea în zona periculoasă este împiedicată, iar prinderea și reținerea sarcinii conferă o securitate deplină.

- 3.2.7. Utilizarea în aer liber a echipamentului de muncă pentru ridicarea sarcinilor neghidate trebuie interzisă atunci când condițiile meteorologice se deteriorează până la punctul în care se periclitează utilizarea în condiții de securitate a echipamentului expunând lucrătorii la riscuri. Trebuie luate măsuri adecvate de protecție, în special pentru a împiedica răsturnarea echipamentului de muncă, în vederea prevenirii expunerii lucrătorilor la riscuri.

4. Dispoziții referitoare la utilizarea echipamentelor de muncă puse la dispoziție în vederea unor lucrări temporare la înălțime

4.1. Dispoziții generale

- 4.1.1. Dacă, potrivit articolului 6 din Directiva 89/391/CEE și articolului 3 din prezenta directivă, lucrările temporare la înălțime nu pot fi executate în siguranță și în condiții ergonomice corespunzătoare de pe o suprafață adecvată, trebuie alese echipamentele de muncă cele mai potrivite, pentru a asigura și a menține condiții de muncă sigure. Măsurilor de protecție colectivă trebuie să li se acorde prioritate în raport cu măsurile de protecție individuală. Dimensionarea echipamentului de muncă trebuie să fie adaptată naturii lucrărilor care urmează să fie executate, precum și constrângerilor previzibile, și trebuie să permită circulația fără pericol.

Trebuie ales cel mai potrivit mijloc de acces la posturile de lucru temporare situate la înălțime, în funcție de frecvența de circulație și înălțimea la care trebuie să se ajungă și de durata de utilizare. Alegerea făcută trebuie să permită evacuarea în cazul unui pericol iminent. Trecerea în ambele sensuri între mijloacele de acces și platforme, punți și culoare de trecere nu trebuie să provoace riscuri suplimentare de cădere.

- 4.1.2. Scările pot fi folosite ca posturi de lucru la înălțime numai în condițiile în care, ținând cont de punctul 4.1.1, folosirea altor echipamente de muncă mai sigure nu se justifică, dat fiind nivelul scăzut de risc și fie durata scurtă de utilizare, fie anumite caracteristici existente ale locului de muncă respectiv, pe care angajatorul nu le poate modifica.

- 4.1.3. Tehnicile de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor pot fi utilizate numai în condițiile în care evaluarea riscului arată că lucrarea în cauză poate fi executată în siguranță și atunci când folosirea unui alt echipament de muncă mai sigur nu este justificată.

Ținându-se cont de evaluarea riscului, în funcție mai ales de durata lucrărilor și de constrângerile de natură ergonomică, trebuie să se asigure un scaun cu accesoriile corespunzătoare.

- 4.1.4. În funcție de tipul de echipament de muncă selectat pe baza punctelor precedente, trebuie determinate măsurile adecvate de minimizare a riscurilor inerente folosirii de către lucrători a respectivului tip de echipament. Dacă este necesar, trebuie luate măsuri pentru instalarea unor dispozitive de protecție care să împiedice căderile. Acestea trebuie să aibă o configurație corespunzătoare și să fie suficient de solide pentru a preveni sau opri căderile de la înălțime și, atât cât este posibil, să preîntâmpine rănirea muncitorilor. Dispozitivele de protecție colectivă împotriva căderilor pot fi întrerupte numai în punctele de acces ale scărilor.

- 4.1.5. Când executarea unei anumite lucrări necesită îndepărtarea temporară a unui dispozitiv de protecție colectivă împotriva căderilor, trebuie să se ia măsuri de securitate compensatorii eficiente. Lucrarea poate fi efectuată numai după adoptarea în prealabil a unor asemenea măsuri. De îndată ce respectiva lucrare a fost încheiată, definitiv sau temporar, dispozitivele de protecție colectivă împotriva căderilor trebuie reinstalate.

- 4.1.6. Lucrările temporare la înălțime pot fi efectuate numai atunci când condițiile meteorologice nu pun în pericol securitatea și sănătatea lucrătorilor.

4.2. Dispoziții speciale privind utilizarea scărilor

- 4.2.1. Amplasarea scărilor trebuie să se facă astfel încât să se asigure stabilitatea lor în timpul utilizării. Scările portabile trebuie sprijinite pe un suport stabil, puternic, imobil și de dimensiuni adecvate, astfel încât treptele să rămână orizontale. Scările suspendate trebuie atașate într-o manieră sigură și, cu excepția scărilor din frânghie, în așa fel încât să nu poată fi deplasate și să se împiedice balansarea lor.

- 4.2.2. Trebuie să se împiedice alunecarea picioarelor scărilor portabile în timpul utilizării prin imobilizarea treptelor de la capătul superior sau inferior, cu ajutorul unor dispozitive antiderapante sau prin orice alte măsuri cu eficacitate echivalentă. Scările folosite pentru acces trebuie să fie suficient de lungi astfel încât să se prelungească dincolo de platforma de acces, exceptând cazul în care au fost luate alte măsuri pentru a se asigura o priză fermă. Trebuie folosite scări încrucișate și scări de extensie pentru a se împiedica mișcarea relativă a diferitelor secțiuni. Scările mobile trebuie imobilizate înainte să se păsească pe ele.

- 4.2.3. Scările trebuie astfel folosite încât, în orice moment, lucrătorii să se poată prinde cu mâna și sprijini în condiții de securitate. În special, dacă o greutate trebuie cărată manual pe scară, aceasta nu trebuie să împiedice menținerea unei prinderi cu mâna sigure.

4.3. Dispoziții speciale privind utilizarea schelelor

4.3.1. În absența unei note de calcul pentru schelele alese sau atunci când nota nu acoperă configurațiile structurale avute în vedere, trebuie să se efectueze calcule de rezistență și de stabilitate, în afară de cazul când schelele sunt asamblate în conformitate cu o configurație standard general recunoscută.

4.3.2. În funcție de complexitatea schelei alese, un plan de montare, utilizare și demontare trebuie întocmit de către o persoană competentă. Acesta poate fi și sub forma unui plan standardizat, suplimentat cu articole legate de detaliile specifice ale schelei în cauză.

4.3.3. Trebuie să se împiedice alunecarea elementelor de sprijin ale schelei fie prin atașare la suprafața de sprijin, fie printr-un dispozitiv antiderapant sau orice alt mijloc cu eficacitate echivalentă, iar suprafața de suport a sarcinii trebuie să aibă o capacitate suficientă. Trebuie să se asigure stabilitatea schelei. Schelele cu roți trebuie să fie împiedicate să se miște accidental în timpul lucrului la înălțime prin folosirea unor dispozitive adecvate.

4.3.4. Dimensiunile, forma și dispunerea punților de schele trebuie să fie corespunzătoare naturii lucrării care urmează a fi executată și sarcinilor ce urmează a fi suportate și să permită lucrul și deplasările în condiții de securitate. Asamblarea punților de schele trebuie să se facă astfel încât componentele lor să nu se poată deplasa în timpul utilizării normale. Nu trebuie să existe niciun spațiu periculos între componentele punților și dispozitivele de protecție colectivă verticale pentru prevenirea căderilor.

4.3.5. Când anumite părți ale schelei nu sunt gata de utilizare, ca de exemplu în timpul unor operațiuni de montare, demontare sau modificare, acestea trebuie semnalate cu ajutorul unor semne de avertizare generale, în conformitate cu dispozițiile naționale care transpun Directiva 92/58/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă a noua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE ⁽¹⁾, și trebuie delimitate corespunzător prin elemente materiale care să împiedice accesul la zona periculoasă.

4.3.6. Schelele pot fi montate, demontate sau modificate substanțial numai sub supravegherea unei persoane competente și de către lucrători care au beneficiat de o formare adecvată și specifică în legătură cu operațiunile avute în vedere, care se referă la riscurile specifice în conformitate cu articolul 9 și, în special, la:

- (a) înțelegerea planului de montare, demontare și modificare a schelei în cauză;
- (b) securitatea în timpul montării, demontării și modificării schelei în cauză;
- (c) măsurile de prevenire a riscurilor de cădere a persoanelor și a obiectelor;
- (d) măsurile de securitate în eventualitatea schimbării condițiilor meteorologice care ar putea afecta negativ securitatea schelei în cauză;
- (e) condițiile în materie de sarcini permise;
- (f) orice alte riscuri pe care le pot presupune operațiunile de montare, demontare și modificare.

Persoana care supraveghează și lucrătorii implicați trebuie să aibă la dispoziție planul de montare și demontare menționat la punctul 4.3.2, inclusiv orice instrucțiuni pe care le-ar putea conține.

4.4. Dispoziții specifice referitoare la utilizarea tehnicilor de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor

Utilizarea tehnicilor de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor trebuie să respecte următoarele condiții:

- (a) sistemul trebuie să cuprindă cel puțin două frânghii ancorate separat, una ca mijloc de acces, coborâre și sprijin (frânghia de lucru), iar cealaltă ca rezervă (frânghia de siguranță);

⁽¹⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 23.

- (b) lucrătorii trebuie să aibă la dispoziție și să folosească un harnașament adecvat și să fie legați prin intermediul acestuia de frânghia de siguranță;
- (c) frânghia de lucru trebuie prevăzută cu mijloace adecvate de urcare și coborâre și să aibă un sistem de autoblocare care să împiedice căderea lucrătorului în eventualitatea în care acesta își pierde controlul asupra mișcărilor. Frânghia de siguranță trebuie echipată cu un sistem mobil de prevenire a căderii, care să urmeze mișcările lucrătorului;
- (d) uneltele și celelalte accesorii care urmează a fi folosite de către lucrător trebuie prinse de harnașamentul sau de scaunul lucrătorului sau printr-un alt mijloc adecvat;
- (e) lucrarea trebuie corect planificată și supravegheată, astfel încât lucrătorul să primească asistență imediat în caz de accident;
- (f) în conformitate cu articolul 9, lucrătorii în cauză trebuie să beneficieze de o formare adecvată și specifică operațiunilor preconizate, în special în privința procedurilor de salvare.

În circumstanțe excepționale când, în conformitate cu evaluarea riscurilor, folosirea unei a doua frânghii ar face lucrarea și mai periculoasă, se poate permite utilizarea unei singure frânghii, cu condiția să se ia măsuri adecvate de asigurare a securității în conformitate cu legislațiile sau practicile interne.

ANEXA III

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 13)

Directiva 89/655/CEE a Consiliului
(JO L 393, 30.12.1989, p. 13)

Directiva 95/63/CE a Consiliului
(JO L 335, 30.12.1995, p. 28)

Directiva 2001/45/CE a Parlamentului European și a
Consiliului
(JO L 195, 19.7.2001, p. 46)

Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 165, 27.6.2007, p. 21)

Numai în ceea ce privește trimiterea la Directiva
89/655/CEE articolul 3 punctul 3

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 13)

Directiva	Termen de transpunere
89/655/CEE	31 decembrie 1992
95/63/CE	4 decembrie 1998
2001/45/CE	19 iulie 2004 ⁽¹⁾
2007/30/CE	31 decembrie 2012

⁽¹⁾ Cu privire la aplicarea punctului 4 din anexa II la Directiva 89/655/CEE, statele membre au dreptul la o perioadă de tranziție de cel mult doi ani începând cu 19 iulie 2004, pentru a lua în considerare diferitele situații care ar putea rezulta din aplicarea practică a Directivei 2001/45/CE, în special de către întreprinderile mici și mijlocii.

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Directiva 89/655/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 4a alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 4a alineatul (2) prima și a doua liniuță	Articolul 5 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 4a alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 4a alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (4)
Articolul 5 prima și a doua liniuță	Articolul 6 literele (a) și (b)
Articolul 5a	Articolul 7
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2) primul paragraf prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf literele (a), (b) și (c)
Articolul 6 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 7 prima liniuță	Articolul 9 litera (a)
Articolul 7 a doua liniuță	Articolul 9 litera (b)
Articolul 8	Articolul 10
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) prima și a doua liniuță	Articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 10 alineatul (1)	—
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 12
—	Articolul 13
—	Articolul 14
Articolul 11	Articolul 15
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
—	Anexa III
—	Anexa IV

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

DECIZIA NR. 922/2009/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 septembrie 2009

privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 156 primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura menționată la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

ocuparea forței de muncă” faptul că, pentru realizarea obiectivelor de creștere economică și productivitate, este esențial să existe, atât la nivel european, cât și la nivel național, politici de tehnologie a informației și comunicării (TIC) mai focalizate, mai eficiente și mai integrate. Comisia a fost invitată să încurajeze utilizarea eficientă a TIC în serviciile publice prin schimburi de experiență și să dezvolte abordări comune privind aspecte cheie precum interoperabilitatea și utilizarea eficientă a standardelor deschise.

(3) În rezoluția sa din 14 martie 2006 privind o societate informațională europeană pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă ⁽⁴⁾, Parlamentul European a solicitat să se accentueze aspectele privind interoperabilitatea și cele mai bune practici ale serviciilor electronice din sectorul public oferite cetățenilor și operatorilor economici, obiectivul principal fiind facilitarea circulației, stabilirii și încadrării în muncă în mod liber și fără obstacole, a cetățenilor în statele membre. Parlamentul European a îndemnat, de asemenea, statele membre să pună în aplicare inițiativele și programele i2010 în cadrul reformei administrațiilor publice ale acestora, în vederea furnizării unor servicii îmbunătățite, mai eficiente și mai ușor accesibile întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) de pe teritoriul lor, precum și cetățenilor lor.

(1) În conformitate cu articolul 154 din tratat, pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate la articolele 14 și 158 din tratat și pentru a permite cetățenilor Uniunii Europene, operatorilor economici și comunităților regionale și locale să beneficieze pe deplin de avantajele care decurg din realizarea unui spațiu fără frontiere interne, Comunitatea ar trebui să contribuie la instituirea și dezvoltarea unor rețele transeuropene, prin intermediul unor acțiuni pentru promovarea interconectivității, interoperabilității și accesibilității rețelelor respective.

(2) Consiliul a subliniat în concluziile sale din 1 decembrie 2005 privind comunicarea Comisiei intitulată „i2010 – O societate informațională europeană pentru creștere și

(4) În cadrul Declarației ministeriale de la Manchester din 24 noiembrie 2005, miniștrii responsabili cu politicile TIC au convenit, printre altele, să conlucreze și să colaboreze cu Comisia pentru a partaja instrumentele existente, specificațiile comune, standardele și soluțiile într-un mod mai eficace și pentru a încuraja o dezvoltare comună a soluțiilor, acolo unde este necesar.

(5) În cuprinsul Declarației ministeriale de la Lisabona din 19 septembrie 2007, miniștrii au invitat Comisia, printre altele, să faciliteze cooperarea dintre statele membre și Comisie și să definească, să dezvolte, să pună în aplicare și să monitorizeze interoperabilitatea transfrontalieră și transsectorială și au afirmat că legislația viitoare a Comunității ar trebui să anticipeze și să evalueze în special impactul legislației respective asupra infrastructurilor TIC și a transformării serviciilor.

⁽¹⁾ Avizul din 25 februarie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 200, 25.8.2009, p. 58.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 22 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 iulie 2009.

⁽⁴⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 133.

- (6) Având în vedere dezvoltarea rapidă a TIC, există un risc ca statele membre să opteze pentru soluții diferite sau incompatibile și să apară noi e-barriere care ar putea afecta buna funcționare a pieței interne și libertățile de mișcare asociate acesteia. Aceasta ar putea avea efecte negative asupra deschiderii și competitivității piețelor, precum și un impact asupra furnizării anumitor servicii de interes general către cetățeni și întreprinderi, fie cu caracter economic, fie noneconomic. Statele membre și Comisia ar trebui să își intensifice eforturile pentru a evita fragmentarea pieței, pentru a realiza interoperabilitatea și pentru a promova soluții TIC agreeate în comun, asigurând în același timp o guvernare adecvată.
- (7) Cetățenii și întreprinderile ar beneficia, de asemenea, de soluții comune, reutilizabile și interoperabile, precum și de procese administrative interoperabile de tip „back-office”, întrucât soluțiile și procesele respective ar promova furnizarea transfrontalieră și transectorială, eficientă și eficace, a serviciilor publice către cetățeni și întreprinderi.
- (8) Se impun eforturi continue pentru asigurarea interoperabilității transfrontaliere și transectoriale, pentru realizarea schimbului de experiență, instituirea și menținerea abordărilor comune și partajate, a specificațiilor, standardelor și soluțiilor, precum și pentru evaluarea implicațiilor TIC ale legislației Comunității în scopul de a sprijini, printre altele, interacțiunile transfrontaliere eficiente și efective în aplicarea legislației comunitare, reducând în același timp sarcinile și costurile administrative.
- (9) Pentru a face față acestor provocări, astfel de eforturi trebuie depuse în condiții de strânsă cooperare, coordonare și dialog între Comisie și statele membre, în interacțiune strânsă cu sectoarele responsabile de punerea în aplicare a politicilor Uniunii Europene, și, ori de câte ori este cazul, cu alte părți interesate, acordând atenția cuvenită priorităților și diversității lingvistice a Uniunii Europene, precum și dezvoltării unor abordări comune a aspectelor cheie cum ar fi interoperabilitatea și utilizarea eficientă a standardelor deschise.
- (10) Serviciile de infrastructură ar trebui menținute și exploatate într-un mod durabil în conformitate cu Decizia 2004/387/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind furnizarea interoperabilă de servicii de guvernare electronică paneuropene către administrațiile publice, întreprinderi și cetățeni (IDABC)⁽¹⁾, care solicită Comisiei să definească mecanisme pentru asigurarea caracterului financiar și operațional durabil al serviciilor de infrastructură. Astfel de servicii de infrastructură au fost convenite cu statele membre în decursul aplicării Deciziei nr. 1719/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 1999 privind o serie de orientări, inclusiv identificarea proiectelor de interes comun, pentru rețele transeuropene de schimb electronic de date între administrații (IDA)⁽²⁾ și a Deciziei nr. 1720/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 1999 de adoptare a unui ansamblu de acțiuni și de măsuri menite să asigure interoperabilitatea rețelelor transeuropene pentru schimbul electronic de date între administrații (IDA) și accesul la aceste rețele⁽³⁾, precum și al punerii în aplicare a programului IDABC și a altor programe relevante.
- (11) Programul IDABC se încheie în 31 decembrie 2009 și ar trebui să fie urmat de un program al Comunității privind interoperabilitatea soluțiilor pentru administrațiile publice europene (programul ISA) care răspunde provocărilor menționate anterior.
- (12) Programul ISA trebuie să se bazeze pe experiența acumulată în cadrul programelor IDA și IDABC. Ar trebui luate în considerare și concluziile rezultate în urma evaluărilor programului IDABC, care abordează chestiuni referitoare la relevanța, eficiența, eficacitatea, utilitatea și coerența programului respectiv. De asemenea ar trebui acordată o atenție deosebită nevoilor exprimate de către utilizatori. S-a demonstrat că o abordare coordonată poate contribui la obținerea unor rezultate mai rapide, de o calitate superioară și care îndeplinesc cerințele administrative, prin utilizarea unor soluții comune și partajate instituite și operate în cooperare cu statele membre. Activitățile în cadrul programelor IDA și IDABC au contribuit deja și continuă să contribuie în mod semnificativ la asigurarea interoperabilității pentru a permite schimbul electronic de informații între administrațiile publice europene, producând și efecte secundare pozitive asupra pieței unice.
- (13) La stabilirea priorităților programului ISA, pentru a evita fragmentarea și a asigura o abordare globală, trebuie acordată o atenție deosebită Strategiei de interoperabilitate europene și Cadrului de interoperabilitate european.
- (14) Soluțiile instituite sau exploatate conform programului ISA trebuie să se bazeze pe cerere și, în măsura în care acest lucru este posibil, trebuie să facă parte dintr-un ecosistem coerent de servicii care facilitează interacțiunea dintre administrațiile publice europene și care asigură, facilitează sau face posibilă interoperabilitatea transfrontalieră și transectorială.
- (15) Programul ISA trebuie să asigure accesibilitatea cadrelor comune, serviciilor comune și instrumentelor generice care vin în sprijinul interacțiunii transfrontaliere și transectoriale dintre administrațiile publice europene și trebuie să sprijine de asemenea sectoarele în evaluarea implicațiilor în materie de TIC a legislației comunitare și în planificarea punerii în aplicare a soluțiilor relevante.

(1) JO L 144, 30.4.2004, p. 62.

(2) JO L 203, 3.8.1999, p. 1.

(3) JO L 203, 3.8.1999, p. 9.

- (16) Cadrele comune trebuie să includă, printre altele, specificații comune, orientări și metodologii, precum și strategii comune. Aceste cadre comune ar trebui să îndeplinească cerințele legislației comunitare în vigoare.
- (17) În timp ce asigură exploatarea și îmbunătățirea serviciilor comune existente instituite în cadrul programelor IDA și IDABC, precum și a altor inițiative similare, programul ISA trebuie să sprijine instituirea, industrializarea, exploatarea și îmbunătățirea unor servicii comune noi, ca reacție la noile nevoi și cerințe.
- (18) Având în vedere atribuțiile pe care le au administrațiile locale și regionale în asigurarea funcționării eficiente și interoperabilității administrațiilor publice europene, este important ca soluțiile să ia în considerare necesitățile administrațiilor locale și regionale.
- (19) În timp ce asigură îmbunătățirea instrumentelor generice reutilizabile existente, instituite în cadrul programelor IDA și IDABC, precum și în cadrul altor inițiative similare, programul ISA trebuie să sprijine instituirea, furnizarea și îmbunătățirea unor noi instrumente generice reutilizabile, ca reacție la noile nevoi și cerințe apărute, inclusiv prin evaluarea implicațiilor în materie de TIC a legislației comunitare.
- (20) În cursul procesului de instituire, îmbunătățire sau exploatare a soluțiilor comune, programul ISA trebuie, ori de câte ori este cazul, să se fondeze sau să fie însoțit de schimbul de experiență și soluții, precum și de schimbul și promovarea bunelor practici. În acest context, ar trebui să fie promovate respectarea Cadrului de interoperabilitate european, precum și deschiderea în ceea ce privește standardele și specificațiile.
- (21) Soluțiile instituite sau operate în cadrul programului ISA trebuie să se bazeze pe principiul neutralității și adaptabilității tehnologiei în scopul de a garanta, de asemenea, că cetățenii, întreprinderile și administrațiile sunt liberi să aleagă tehnologia ce va fi utilizată.
- (22) Principiile securității, confidențialității și protecției datelor personale trebuie aplicate în toate activitățile desfășurate în cadrul programului ISA.
- (23) Deși ar trebui încurajată implicarea tuturor statelor membre în acțiunile din cadrul programului ISA, pot fi inițiate și acțiuni care implică doar un anumit număr de state membre. Statele membre care nu sunt implicate în astfel de acțiuni ar trebui încurajate să se alăture într-o fază ulterioară.
- (24) Programul ISA ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a oricărei inițiative de continuare a i2010 și, pentru a evita dublarea eforturilor, ar trebui să aibă în vedere și alte programe comunitare în domeniul TIC, în special Programul de sprijin al politicii TIC al Programului-cadru pentru competitivitate și inovare (2007-2013), astfel cum este instituit prin Decizia nr. 1639/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (25) Interacțiunea cu sectorul privat și cu alte entități și-a dovedit deja eficiența și valoarea adăugată. Așadar, este recomandat să se caute sinergii cu aceste părți interesate pentru a da prioritate, ori de câte ori este cazul, soluțiilor disponibile pe piață și susținute de aceasta. În acest context, ar trebui continuate activitățile curente de organizare de conferințe, ateliere și alte întâlniri pentru a interacționa cu aceste părți interesate. Ar trebui promovată în continuare utilizarea continuă a platformelor electronice. Ar trebui, de asemenea, utilizate orice alte mijloace adecvate pentru a menține contactul cu aceste părți interesate.
- (26) Programul ISA trebuie pus în aplicare în conformitate cu normele comunitare aplicabile achizițiilor publice.
- (27) Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentei decizii ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (28) Programul ISA trebuie monitorizat și evaluat regulat în vederea reajustărilor.
- (29) Trebuie încurajată cooperarea internațională și, din acest punct de vedere, programul ISA trebuie, de asemenea, să fie deschis participării țărilor din Spațiul Economic European și a țărilor candidate. De asemenea, trebuie încurajată cooperarea cu alte țări terțe și cu organizații sau organisme internaționale, în special în cadrul parteneriatului euro-mediteranean și al parteneriatului estic, precum și cu țările vecine, în special cu țările vest-balkanice și cu cele din regiunea Mării Negre.
- (30) Ar trebui explorată în continuare posibilitatea utilizării fondurilor de preaderare în vederea facilitării participării țărilor candidate la programul ISA, precum și de cofinanțare, prin fondurile structurale și de către utilizatori, a folosirii cadrelor comune și a instrumentelor generice create și îmbunătățite de programul ISA.

⁽¹⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 15.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(31) Pentru asigurarea bunei gestionări a resurselor financiare ale Comunității și pentru evitarea proliferării inutile a echipamentelor, repetiției investigațiilor și abordărilor divergente, ar trebui să fie posibil să se utilizeze soluții instituite sau exploatate de programul ISA pentru inițiative noncomunitare, atât timp cât nu sunt angajate costuri pentru bugetul general al Uniunii Europene și principalul obiectiv comunitar al soluției nu este compromis.

(32) Prezenta decizie stabilește pentru programul multianual un pachet financiar care constituie referința principală, în sensul punctului 37 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestionare financiară⁽¹⁾, pentru autoritatea bugetară pe parcursul procedurii bugetare anuale. Acest pachet financiar ar trebui să acopere, de asemenea, cheltuieli legate de măsurile premergătoare, de monitorizare, control, audit și evaluare necesare în mod direct pentru gestionarea programului și realizarea obiectivelor sale și, în special, pentru studii, întâlniri ale experților, măsuri de informare și publicare, cheltuieli legate de sistemele și rețelele ICT pentru schimbul și procesarea de informații, împreună cu toate celelalte cheltuieli aferente asistenței tehnice și administrative pe care Comisia le-ar putea avea pentru gestionarea programului.

(33) Deoarece obiectivele prezentei decizii, respectiv facilitarea interacțiunii electronice transfrontaliere și transsectoriale, eficiente și efective, dintre administrațiile publice europene, care permite furnizarea de servicii publice electronice ce sprijină punerea în aplicare a politicilor și a activităților comunitare, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

DECIDE:

Articolul 1

Obiect și obiectiv

(1) Prezenta decizie instituie, pentru perioada 2010-2015, un program privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene, inclusiv pentru administrațiile locale și regionale, precum și pentru instituțiile și organismele comunitare, care oferă soluții comune și partajate care facilitează operabilitatea („programul ISA”).

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

(2) Obiectivul programului ISA este sprijinirea cooperării dintre administrațiile publice europene, prin facilitarea interacțiunii electronice transfrontaliere și transsectoriale, eficiente și efective, dintre aceste administrații, inclusiv organismele care îndeplinesc sarcini publice în numele acestora, permițând astfel furnizarea de servicii publice europene care vin în sprijinul procesului de punere în aplicare a politicilor și a activităților Comunității.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii se aplică următoarele definiții:

- (a) „interoperabilitate” înseamnă capacitatea unor organizații distincte și diverse de a interacționa în scopul realizării unor obiective care aduc beneficii reciproce și sunt convenite mutual, care implică partajarea de informații și cunoștințe între organizații prin intermediul proceselor profesionale pe care acestea le sprijină, utilizând schimbul de date între respectivele sisteme TIC deținute de acestea;
- (b) „soluții” înseamnă cadre comune, servicii comune și instrumente generice;
- (c) „cadre comune” înseamnă strategii, specificații, metodologii, linii directoare și abordări similare și documente;
- (d) „servicii comune” înseamnă aplicații operaționale și infrastructuri de natură generică care îndeplinesc cerințele utilizatorului comun în toate domeniile de politică;
- (e) „instrumente generice” înseamnă platforme de referință, platforme partajate și colaborative, componente comune și blocuri cu construcție similară care îndeplinesc cerințele utilizatorului comun în toate domeniile de politică;
- (f) „acțiuni” înseamnă studii, proiecte și măsuri însoțitoare;
- (g) „măsuri însoțitoare” înseamnă măsuri strategice și de conștientizare, măsuri în sprijinul gestionării programului ISA și măsuri privind împărtășirea experienței, precum și schimbul și promovarea bunelor practici.

Articolul 3

Activități

Programul ISA sprijină și promovează:

- (a) instituirea și îmbunătățirea cadrelor comune în sprijinul interoperabilității transfrontaliere și transsectoriale;

- (b) evaluarea implicațiilor în materie de TIC a legislației comunitare propuse sau adoptate, precum și planificarea procesului de introducere a sistemelor TIC în sprijinul aplicării acestei legislații;
- (c) exploatarea și îmbunătățirea serviciilor comune existente, precum și instituirea, industrializarea, exploatarea și îmbunătățirea unor servicii comune noi, inclusiv interoperabilitatea între sistemele de e-mail securizat – Public Key Infrastructure (PKI);
- (d) îmbunătățirea instrumentelor generice reutilizabile existente, precum și instituirea, furnizarea și îmbunătățirea de noi instrumente generice reutilizabile.

Articolul 4

Principii generale

Acțiunile lansate sau continuate în cadrul programului ISA se întemeiază pe următoarele principii:

- (a) neutralitatea și adaptabilitatea tehnologică;
- (b) deschiderea;
- (c) reutilizarea;
- (d) confidențialitatea și protecția datelor personale; și
- (e) securitatea.

Articolul 5

Acțiuni

- (1) Comunitatea, în colaborare cu statele membre, pune în aplicare acțiunile specificate în programul de lucru deschis menționat la articolul 9, în conformitate cu normele de punere în aplicare stabilite la articolul 8. Aceste acțiuni sunt puse în aplicare de către Comisie.
- (2) Un studiu are o singură fază și este finalizat prin raportul final.
- (3) Un proiect are, ori de câte ori este cazul, trei faze:
 - (a) faza inițială care conduce la elaborarea cartei proiectului;
 - (b) faza de execuție, al cărei final va fi marcat de raportul de execuție; și
 - (c) faza operațională care începe în momentul în care o soluție devine disponibilă pentru utilizare.

Fazele relevante ale proiectului sunt definite în momentul în care acțiunea este inclusă în programul de lucru deschis.

- (4) Punerea în aplicare a programului ISA este susținută de măsuri însoțitoare.

Articolul 6

Carta proiectului și raportul de execuție

- (1) Carta proiectului conține o descriere a:
 - (a) domeniului de aplicare, obiectivelor și problemei sau oportunității, inclusiv a beneficiarilor preconizați și a beneficiilor așteptate ale unei soluții, precum și a indicatorilor cantitativi și calitativi utilizați pentru măsurarea acestor beneficii;
 - (b) abordării, inclusiv a aspectelor organizaționale a proiectului, precum faze, rezultate și etape importante, și a măsurilor pentru facilitarea comunicării multilingve;
 - (c) părților interesate și a utilizatorilor, precum și a structurilor de guvernanță aferente;
 - (d) detaliilor soluției, inclusiv a consecvenței și dependențelor sale de alte soluții, o defalcare a costurilor estimate, a planificării și cerințelor, precum și a estimării costurilor totale aferente proprietății, inclusiv a costurilor anuale de exploatare, dacă există;
 - (e) caracteristicilor soluției; și
 - (f) constrângerilor, inclusiv a obligațiilor privind securitatea și protecția datelor.
- (2) Raportul de execuție conține o descriere a:
 - (a) domeniului de aplicare, obiectivelor și problemei sau oportunității măsurate comparativ cu carta proiectului;
 - (b) eficacității proiectului, inclusiv a cuantificării realizărilor, costurilor suportate, a planificării și cerințelor reale comparativ cu carta proiectului, a unei analize a recuperării estimate a investiției, precum și a costurilor totale aferente proprietății, inclusiv a costurilor anuale de funcționare;
 - (c) aspectelor organizaționale, inclusiv a caracterului durabil al structurii guvernanței aplicate și, ori de câte ori este cazul, a recomandărilor pentru o structură a guvernanței post-execuție;
 - (d) ori de câte ori este cazul, a planului propus pentru ajungerea în faza de exploatare, precum și a indicatorilor de nivel a serviciilor; și
 - (e) utilizatorului final și a materialului de asistență tehnică disponibil.

Articolul 7

Soluții

(1) Cadrele comune sunt instituite și menținute cu ajutorul studiilor.

Studiile constituie, de asemenea, mijloace pentru sprijinirea evaluării implicațiilor în materie de TIC a legislației comunitare propuse sau adoptate, precum și a planificării procesului de introducere a soluțiilor care contribuie la aplicarea acestei legislații.

(2) Se publică și se trimit comisiilor competente ale Parlamentului European studii care să fundamenteze viitoarele modificări legislative care să asigure interoperabilitatea sistemelor ICT folosite de administrațiile publice europene.

(3) Instrumentele generice sunt instituite și menținute cu ajutorul proiectelor. Proiectele constituie, de asemenea, modalități de instituire, industrializare, exploatare și menținere a serviciilor comune.

Articolul 8

Norme de punere în aplicare

(1) În cursul punerii în aplicare a programului ISA se acordă atenție deosebită Strategiei de interoperabilitate europene și Cadrului de interoperabilitate europene.

(2) Este încurajată implicarea celui mai mare număr posibil de state membre într-un studiu sau proiect. Studiile sau proiectele sunt deschise noilor participanți la orice stadiu, iar statele membre care nu participă la aceste studii sau proiecte sunt încurajate să facă acest lucru mai târziu.

(3) Pentru a asigura interoperabilitatea între sistemele comunitare și cele naționale, se specifică serviciile comune, cadrele comune și instrumentele generice referitoare la standardele europene în vigoare sau specificațiile deschise sau disponibile publicului pentru schimburile de informații și integrarea serviciilor.

(4) Ori de câte ori este cazul, instituirea sau îmbunătățirea soluțiilor se axează sau este însoțită de schimbul de experiență, precum și de schimbul sau promovarea bunelor practici.

(5) Pentru a evita duplicarea și pentru a grăbi punerea în aplicare a soluțiilor, sunt luate în considerare, ori de câte ori este cazul, rezultatele obținute de alte inițiative relevante ale Comunității și statelor membre.

Pentru maximalizarea sinergiilor și pentru asigurarea unor eforturi complementare și combinate, acțiunile sunt coordonate, ori de câte ori este cazul, cu alte inițiative relevante ale Comunității.

(6) Inițierea acțiunilor, definirea fazelor acestor acțiuni și elaborarea cartelor proiectului și a rapoartelor de execuție sunt realizate și monitorizate de Comisie ca parte a procesului de punere în aplicare a programului de lucru deschis instituit în conformitate cu articolul 9.

Articolul 9

Programul de lucru deschis

(1) Comisia instituie un program de lucru deschis pentru punerea în aplicare a acțiunilor pe întreaga durată de aplicare a prezentei decizii.

(2) Comisia aprobă programul de lucru deschis și, cel puțin o dată pe an, orice modificare a acestuia.

(3) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (4), procedura de gestionare menționată la articolul 12 alineatul (2) se aplică în legătură cu aprobarea de către Comisie a programului de lucru deschis și a oricăror modificări aduse acestuia.

(4) Pentru fiecare acțiune, programul de lucru deschis include, ori de câte ori este cazul:

(a) o descriere a sferei de aplicare, a obiectivelor, a problemei sau oportunității, beneficiarii preconizați și beneficiile așteptate, precum și abordarea organizațională și tehnică;

(b) o defalcare a costurilor estimate și, ori de câte ori este cazul, etapele importante care vor fi atinse.

(5) Un proiect poate fi inclus în programul de lucru deschis în oricare dintre fazele sale.

Articolul 10

Dispoziții bugetare

(1) Fondurile sunt eliberate în funcție de atingerea următoarelor etape importante specifice:

(a) pentru inițierea unui studiu, a unei măsuri însoțitoare sau a fazei inițiale a unui proiect, includerea acțiunii în programul de lucru deschis;

(b) pentru inițierea fazei de execuție a unui proiect, cartă proiectului;

(c) pentru inițierea fazei operaționale ulterioare a unui proiect, raportul de execuție.

(2) Etapele importante ce vor fi atinse în timpul fazei de execuție, precum și faza operațională, dacă există, sunt definite în programul de lucru deschis.

(3) Atunci când un proiect este inclus în programul de lucru deschis în timpul fazei sale de execuție sau operaționale, fondurile sunt eliberate la includerea proiectului respectiv în programul de lucru deschis.

(4) Modificările programului de lucru deschis privind alocațiile bugetare pentru mai mult de 400 000 EUR pe acțiuni sunt adoptate în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 12 alineatul (2).

(5) Programul ISA este pus în aplicare în baza normelor comunitare privind achizițiile publice.

Articolul 11

Contribuția financiară a Comunității

(1) Instituirea și îmbunătățirea cadrelor comune și a instrumentelor generice sunt finanțate integral de programul ISA. Utilizarea acestor cadre și instrumente este finanțată de către utilizatori.

(2) Instituirea, industrializarea și îmbunătățirea serviciilor comune sunt finanțate integral de programul ISA. Exploatarea acestor servicii este finanțată integral de programul ISA în măsura în care utilizarea lor poate servi interese comunitare. În alte cazuri, utilizarea serviciilor, inclusiv exploatarea acestora pe o bază descentralizată, este finanțată de către utilizatori.

(3) Măsurile însoțitoare sunt finanțate integral de programul ISA.

Articolul 12

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind soluții de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene („Comitetul ISA”).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din aceasta.

(3) Termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 13

Monitorizare și evaluare

(1) Comisia monitorizează regulat punerea în aplicare a programului ISA. Aceasta analizează sinergiile cu programele comunitare complementare.

Comisia raportează anual Comitetului ISA cu privire la punerea în aplicare a programului ISA.

(2) Soluțiile sunt supuse revizuirii la fiecare doi ani.

(3) Programul ISA este supus unei evaluări intermediare și unei evaluări finale, iar rezultatele acestora sunt comunicate Parlamentului European și Consiliului până la data de 31 decembrie 2012 și, respectiv, 31 decembrie 2015. În acest context, comisia competentă a Parlamentului European poate invita Comisia să prezinte rezultatele evaluării și să răspundă la întrebările adresate de membrii săi.

Evaluările examinează aspecte precum relevanța, eficacitatea, eficiența, utilitatea, durabilitatea, consecvența acțiunilor programului ISA și măsoară performanța comparativ cu obiectivul programului ISA și al programului de lucru deschis. Evaluarea finală examinează, în plus, măsura în care programul ISA și-a îndeplinit obiectivul.

Evaluările examinează, de asemenea, beneficiile rezultate din acțiunile prestate pentru Comunitate pentru avansarea politicilor comune, identifică domeniile unde se pot aduce îmbunătățiri și verifică sinergiile cu alte inițiative ale Comunității în domeniul interoperabilității transfrontaliere și transsectoriale.

Articolul 14

Interacțiunea cu părțile interesate

Comisia reunește părțile interesate în scopul realizării unui schimb de opinii între acestea, precum și cu Comisia privind aspectele abordate în cadrul programului ISA. În acest scop, Comisia organizează conferințe, ateliere și alte întâlniri. Comisia folosește platforme electronice interactive și poate folosi orice alte mijloace de interacțiune pe care le consideră potrivite.

Articolul 15

Cooperarea internațională

(1) Programul ISA este deschis participării țărilor Spațiului Economic European și țărilor candidate, în cadrul respectivelor acorduri ale acestora cu Comunitatea.

(2) Este încurajată cooperarea cu alte țări terțe și cu organizații sau organisme internaționale, în special în cadrul parteneriatului euro-mediteranean și al parteneriatului estic, precum și cu țările vecine, în special cu țările vest-balcanice și cu cele din regiunea Mării Negre. Costurile aferente nu sunt acoperite de programul ISA.

(3) Programul ISA promovează reutilizarea soluțiilor acestuia, după caz, de către țările terțe.

*Articolul 16***Inițiative necomunitare**

Fără a aduce atingeri altor politici comunitare, soluțiile instituite sau exploatate de programul ISA pot fi utilizate de inițiative necomunitare, în măsura în care nu apar costuri suplimentare pentru bugetul general al Uniunii Europene și obiectivul comunitar principal al soluției nu este compromis.

*Articolul 17***Dispoziții financiare**

(1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a acțiunii comunitare în conformitate cu prezenta decizie pentru perioada 1 ianuarie 2010 - 31 decembrie 2015 este stabilit la 164 100 000 EUR, din care 103 500 000 EUR sunt alocate perioadei 1 ianuarie 2010 - 31 decembrie 2013.

Pentru perioada următoare datei de 31 decembrie 2013, se consideră că suma este confirmată dacă este conformă, pentru această fază, cu cadrul financiar în vigoare pentru perioada care începe în 2014.

(2) Creditele anuale sunt autorizate de autoritatea bugetară în limita cadrului financiar.

*Articolul 18***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2010 până la 31 decembrie 2015.

Adoptată la Strasbourg, 16 septembrie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

C. MALMSTRÖM

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 21 septembrie 2009

de numire a unui membru elen în cadrul Comitetului Economic și Social European

(2009/731/CE, Euratom)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 259,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 167,

având în vedere Decizia 2006/651/CE, Euratom ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea prezentată de guvernul elen,

având în vedere avizul Comisiei,

întrucât un post de membru în cadrul Comitetului Economic și Social European a devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Konstantinos POUPAKIS,

Articolul 1

Domnul Fotis AGADAKOS, Secretar Adjunct al Finanțelor al Confederației Generale a Lucrătorilor din Grecia, se numește în calitate de membru în cadrul Comitetului Economic și Social European pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 20 septembrie 2010.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 21 septembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

T. BILLSTRÖM

⁽¹⁾ JO L 269, 28.9.2006, p. 13.

DECIZIA CONSILIULUI**din 21 septembrie 2009****de numire a unui membru belgian în cadrul Comitetului Economic și Social European**

(2009/732/CE, Euratom)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 259,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 167,

având în vedere Decizia 2006/651/CE, Euratom ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea prezentată de guvernul belgian,

având în vedere avizul Comisiei,

întrucât un post de membru în cadrul Comitetului Economic și Social European a devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Josly PIETTE,

Articolul 1

Domnul Claude ROLIN, Secrétaire général de la Confédération des Syndicats chrétiens de Belgique (CSC) – Groupe des salariés (Groupe II), se numește în calitate de membru în cadrul Comitetului Economic și Social European pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 20 septembrie 2010.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 21 septembrie 2009.

*Pentru Consiliu**Președintele*

T. BILLSTRÖM

⁽¹⁾ JO L 269, 28.9.2006, p. 13.

DECIZIA CONSILIULUI
din 21 septembrie 2009
de numire a unui membru austriac în cadrul Comitetului Economic și Social European
(2009/733/CE, Euratom)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

DECIDE:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 259,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 167,

având în vedere Decizia 2006/524/CE, Euratom ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea prezentată de guvernul austriac,

având în vedere avizul Comisiei,

întrucât un post de membru în cadrul Comitetului Economic și Social European a devenit vacant ca urmare a demisiei doamnei Evelyn REGNER,

Articolul 1

Domnul Oliver RÖPKE, Leiter des ÖGB Europabüros in Brüssel – Employees (Group II), se numește în calitate de membru în cadrul Comitetului Economic și Social European pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 20 septembrie 2010.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 21 septembrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
T. BILLSTRÖM

⁽¹⁾ JO L 207, 28.7.2006, p. 30.

ORIENTĂRI

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

ORIENTAREA BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 17 septembrie 2009

de modificare a Orientării BCE/2007/2 privind sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real (TARGET2)**(BCE/2009/21)**

(2009/734/CE)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 105 alineatul (2) prima și a patra liniuță,

Articolul 1

Orientarea BCE/2007/2 se modifică după cum urmează:

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 3.1 și articolele 17, 18 și 22,

1. La articolul 2, definiția sintagmei „sistem auxiliar” se înlocuiește cu următorul text:

întrucât:

- (1) Consiliul guvernatorilor Băncii Centrale Europene (BCE) a adoptat Orientarea BCE/2007/2 din 26 aprilie 2007 privind sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real (TARGET2) ⁽¹⁾ care reglementează TARGET2, caracterizat printr-o platformă tehnică unică, denumită platformă comună unică (SSP).

- (2) Este necesar să fie aduse modificări Orientării BCE/2007/2: (a) având în vedere noua versiune a SSP; (b) pentru a clarifica principiile specifice de supraveghere cu privire la localizare pe care entitățile care oferă servicii în euro sunt obligate să le respecte; (c) pentru a introduce o derogare privind aranjamentele bilaterale cu sistemele auxiliare care deschid conturi modul de plăți și nu pot face obiectul garanției reale mobiliare sau compensării bilaterale a creanțelor; (d) pentru a reflecta o serie de alte îmbunătățiri tehnice și editoriale și clarificări; și (e) pentru a elimina dispozițiile referitoare la migrarea la TARGET2 care nu mai sunt aplicabile,

„— «sistem auxiliar» [*ancillary system (AS)*] înseamnă un sistem administrat de o entitate stabilită în SEE care este supravegheată și/sau monitorizată de o autoritate competentă și care respectă cerințele privind supravegherea pentru localizarea infrastructurilor care oferă servicii în euro, așa cum sunt acestea modificate din când în când și publicate pe site-ul BCE (*), în care sunt transmise reciproc și/sau compensate plăți și/sau instrumente financiare, iar obligațiile monetare rezultate sunt decontate în TARGET2 în conformitate cu prezenta orientare și cu aranjamentul bilateral dintre sistemul auxiliar și banca centrală a Eurosistemului aferentă;

(*) Politica actuală a Eurosistemului pentru localizarea infrastructurii este prevăzută în următoarele declarații, disponibile pe site-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu: (a) «*Policy statement on euro payment and settlements located outside the euro area*» din 3 noiembrie 1998; (b) «*The Eurosystem's policy line with regard to consolidation in central counterparty clearing*» din 27 septembrie 2001; (c) «*The Eurosystem policy principles on the location and operation of infrastructures settling in euro-denominated payment transactions*» din 19 iulie 2007; și (d) «*The Eurosystem policy principles on the location and operation of infrastructures settling euro-denominated payment transactions: specification of „legally and operationally located in the euro area”*» din 20 noiembrie 2008”.

⁽¹⁾ JO L 237, 8.9.2007, p. 1.

2. La articolul 8 se adaugă alineatul (4) după cum urmează:

„(4) Prin derogare de la alineatul (3), aranjamentele bilaterale cu sistemele auxiliare care folosesc PI, însă decontează plăți numai în beneficiul clienților lor, trebuie să fie conforme cu:

(a) anexa II, cu excepția titlului V, a articolului 36 și a apendicelor VI și VII; și

(b) articolul 18 din anexa IV.”

3. Articolul 13 se elimină.

4. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Dispoziții diverse și tranzitorii

(1) Conturile deschise în afara PM de către o bancă centrală națională participantă pentru instituții de credit și sisteme auxiliare sunt guvernate de regulile respectivei bănci centrale naționale participante, sub rezerva prevederilor prezentei orientări care au legătură cu conturile locale și a altor decizii ale Consiliului guvernatorilor. Conturile deschise în afara PM de către o bancă centrală națională participantă pentru alte entități decât instituțiile de credit și sistemele auxiliare sunt guvernate de regulile respectivei bănci centrale naționale participante.

(2) Pe parcursul perioadei sale de tranziție, fiecare bancă centrală a Eurosistemului poate continua să deconteze plăți și alte tranzacții în conturile sale locale, inclusiv următoarele:

(a) plăți între instituții de credit;

(b) plăți între instituții de credit și sisteme auxiliare; și

(c) plăți în legătură cu operațiunile de piață monetară ale Eurosistemului.

(3) La expirarea perioadei de tranziție, încetează următoarele:

(a) înregistrarea ca titular de BIC adresabil efectuată de către o bancă centrală a Eurosistemului, în cazul entităților

menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b) din anexa II;

(b) participarea indirectă la o bancă centrală a Eurosistemului; și

(c) decontarea în conturile locale a tuturor plăților menționate la alineatul (2) literele (a)-(c).”

5. Anexele II, III și IV la Orientarea BCE/2007/2 se modifică în conformitate cu anexa la prezenta orientare.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta orientare intră în vigoare la 22 septembrie 2009.

(2) Articolul 1 alineatul (1) și punctul 1 subpunctul 1 litera (a), punctul 1 subpunctul 2 și punctul 2 din anexa la prezenta orientare se aplică de la 23 octombrie 2009.

(3) Celelalte dispoziții ale prezentei orientări se aplică de la 23 noiembrie 2009.

Articolul 3

Destinatari și măsuri de punere în aplicare

(1) Prezenta orientare se aplică tuturor băncilor centrale ale Eurosistemului.

(2) Băncile centrale naționale ale statelor membre care au adoptat moneda euro transmit către BCE până la 9 octombrie 2009 măsurile prin care acestea intenționează să se conformeze prevederilor prezentei orientări.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 17 septembrie 2009.

În numele Consiliului guvernatorilor BCE

Președintele BCE

Jean-Claude TRICHET

ANEXĂ

1. Anexa II la Orientarea BCE/2007/2 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) definiția sintagmei „sistem auxiliar” se înlocuiește cu următorul text:

„— «sistem auxiliar» [*ancillary system (AS)*] înseamnă un sistem administrat de o entitate stabilită în Spațiul Economic European (SEE) care este supravegheată și/sau monitorizată de o autoritate competentă și care respectă cerințele privind supravegherea pentru localizarea infrastructurilor care oferă servicii în euro, așa cum sunt acestea modificate din când în când și publicate pe site-ul BCE (*), în care sunt transmise reciproc și/sau compensate plăți și/sau instrumente financiare, iar obligațiile monetare rezultate sunt decontate în TARGET2 în conformitate cu Orientarea BCE/2007/2 și cu aranjamentul bilateral dintre sistemul auxiliar și banca centrală aferentă;

(*) Politica actuală a Eurosistemului pentru localizarea infrastructurii este prevăzută în următoarele declarații, disponibile pe site-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu: (a) «*Policy statement on euro payment and settlements located outside the euro area*» din 3 noiembrie 1998; (b) «*The Eurosystem's policy line with regard to consolidation in central counterparty clearing*» din 27 septembrie 2001; (c) «*The Eurosystem policy principles on the location and operation of infrastructures settling in euro-denominated payment transactions*» din 19 iulie 2007; și (d) «*The Eurosystem policy principles on the location and operation of infrastructures settling euro-denominated payment transactions: specification of legally and operationally located in the euro area*» din 20 noiembrie 2008.”;

(b) definiția sintagmei „disfuncționalitate tehnică a TARGET2” se înlocuiește cu următorul text:

„— «disfuncționalitate tehnică a TARGET2» (*technical malfunction of TARGET2*) înseamnă orice dificultate tehnică, defecțiune sau întrerupere în funcționare a infrastructurii tehnice și/sau a sistemelor informatice utilizate de TARGET2-[inserați referința băncii centrale/țării] sau orice alt eveniment care face imposibilă executarea și finalizarea procesării în aceeași zi a plăților în TARGET2-[inserați referința băncii centrale/țării].”.

2. La articolul 4 alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) entitățile care administrează sistemele auxiliare și acționează în această calitate; și”.

3. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În lipsa unei solicitări contrare din partea participantului codul (codurile) său (sale) BIC se publică în registrul TARGET2.”;

(b) se adaugă alineatul (5) după cum urmează:

„(5) Participanții confirmă că [inserați numele băncii centrale] și alte bănci centrale pot publica numele participanților și codurile BIC. În plus, numele și codurile BIC ale participanților indirecti înregistrați de participanți pot fi publicate și participanții se asigură că participanții indirecti au fost de acord cu o astfel de publicare.”

4. La articolul 12, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru fiecare participant, [inserați numele băncii centrale] deschide și operează cel puțin un cont PM. La cererea unui participant care acționează în calitate de bancă de decontare, [inserați numele băncii centrale] deschide unul sau mai multe subconturi în TARGET2-[inserați referința băncii centrale/țării] în scopul utilizării pentru dedicarea lichidității.”

5. Se introduce articolul 14 alineatul (3) după cum urmează:

„(3) SSP determină marca temporală pentru procesarea ordinelor de plată pe baza momentului în care primește și acceptă ordinul de plată.”

6. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Reguli privind prioritatea

(1) Participanții ordonatori încadrează fiecare ordin de plată în una dintre următoarele categorii:

- (a) ordin de plată normal (clasă de prioritate 2);
- (b) ordin de plată urgent (clasă de prioritate 1); sau
- (c) ordin de plată foarte urgent (clasă de prioritate 0).

În cazul în care un ordin de plată nu are atribuită o prioritate, acesta este considerat ca fiind un ordin de plată normal.

(2) Ordinele de plată foarte urgente pot fi încadrate ca atare doar de către:

- (a) băncile centrale; și
- (b) participanți, în cazurile plăților către și de la CLS International Bank și ale transferurilor de lichiditate în legătură cu decontarea sistemului auxiliar care utilizează interfața sistemului auxiliar.

Toate instrucțiunile de plată inițiate de un sistem auxiliar prin intermediul interfeței sistemului auxiliar pentru debitarea sau creditarea conturilor PM ale participanților sunt considerate ordine de plată foarte urgente.

(3) Ordinele de transfer de lichiditate inițiate prin intermediul ICM sunt ordine de plată urgente.

(4) În cazul ordinelor de plată urgente și normale, plătitorul poate modifica prioritatea acestora prin intermediul ICM, modificarea producând efecte imediat. Nu este posibilă modificarea priorității unui ordin de plată foarte urgent.”

7. La articolul 17, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) După primirea solicitării de rezervare, [inserați numele băncii centrale] verifică dacă nivelul lichidității din contul PM al participantului este suficient pentru efectuarea rezervării. În cazul în care nivelul lichidității nu este suficient, este rezervată doar lichiditatea disponibilă din contul PM. Diferența de lichiditate până la concurența nivelului solicitat este rezervată în cazul în care lichiditatea suplimentară devine disponibilă.”

8. Se adaugă articolul 17a după cum urmează:

„Articolul 17a

Instrucțiuni de plată programată pentru rezervarea de lichiditate și dedicarea lichidității

(1) Participanții pot să stabilească anticipat valoarea standard a lichidității rezervate pentru ordine de plată foarte urgente sau urgente prin intermediul ICM. O astfel de instrucțiune de plată programată sau o modificare a unei astfel de instrucțiuni produce efecte începând cu următoarea zi de operare.

(2) Participanții pot să stabilească anticipat prin intermediul ICM valoarea standard a lichidității păstrate pentru decontarea sistemului auxiliar. O astfel de instrucțiune de plată programată sau o modificare a unei astfel de instrucțiuni produce efecte începând cu următoarea zi de operare. Se consideră că participanții au dat instrucțiuni [inserați numele băncii centrale] pentru dedicarea de lichiditate în numele acestora la cererea sistemului auxiliar relevant.”

9. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Decontarea și returnarea ordinelor de plată aflate în coada de așteptare

(1) Ordinele de plată care nu sunt decontate imediat în etapa de procesare inițială sunt plasate în cozile de așteptare în conformitate cu prioritatea atribuită de către participantul respectiv, așa cum prevede articolul 15.

(2) Pentru a optimiza decontarea ordinelor de plată aflate în coada de așteptare, [inserați numele băncii centrale] poate utiliza procedurile de optimizare prevăzute în apendicele I.

(3) Cu excepția ordinelor de plată foarte urgente, plătitorul poate modifica ordinea ordinelor de plată în coada de așteptare (adică le poate reordona) prin intermediul ICM. Ordinele de plată pot fi mutate, cu efect imediat, fie către începutul, fie către sfârșitul cozii de așteptare respective, în orice moment pe parcursul procesării în timpul zilei, așa cum se menționează în apendicele V.

(4) La cererea unui plătitor, [inserați numele băncii centrale] sau, în cazul unui grup AL, banca centrală a managerului grupului AL poate decide să modifice ordinea unui ordin de plată foarte urgent în coada de așteptare (cu excepția ordinelor de plată foarte urgente în contextul procedurilor de decontare 5 și 6) cu condiția ca această modificare să nu afecteze decontarea fără probleme de către sistemele auxiliare în TARGET2 sau să nu determine în alte cazuri apariția riscului sistemic.

(5) Ordinele de transfer de lichiditate inițiate prin intermediul ICM sunt imediat returnate ca nedecontate în cazul în care nu există suficientă lichiditate. Alte ordine de plată sunt returnate ca nedecontate în cazul în care nu pot fi decontate până la momentele-limită stabilite pentru tipurile de mesaje respective, după cum este prevăzut în apendicele V.”

10. La articolul 24, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Procedura de obținere a autorizației de utilizare a metodei AL, stabilită la articolul 25 alineatele (4) și (5), se aplică *mutatis mutandis* procedurii de obținere a autorizației de utilizare a metodei CAI. Managerul grupului CAI nu adresează băncii centrale manager un acord pentru metoda CAI perfectat.”

11. La articolul 37, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) [Inserați numele băncii centrale] blochează soldul subcontului participantului la momentul comunicării de către sistemul auxiliar [prin intermediul unui mesaj «început de ciclu» (*start-of-cycle*)]. Atunci când este cazul, [inserați numele băncii centrale] majorează sau reduce ulterior soldul blocat prin creditarea sau debitarea decontării între sisteme a plăților în sau din subcont sau prin creditarea transferurilor de lichiditate în subcont. Blocarea respectivă expiră la momentul comunicării de către sistemul auxiliar [prin intermediul unui mesaj «sfârșit de ciclu» (*end-of-cycle message*)].

(3) Prin confirmarea blocării soldului subcontului participantului, [inserați numele băncii centrale] garantează sistemului auxiliar plata în limita valorii soldului în cauză. Prin confirmarea, atunci când este cazul, a majorării sau a reducerii soldului blocat ca urmare a creditării sau debitării decontării între sisteme a plăților în sau din subcont sau creditării transferurilor de lichiditate în subcont, garanția este majorată sau redusă automat în cadrul valorii plății. Fără a aduce atingere majorării sau reducerii sus-menționate a garanției, garanția este irevocabilă, necondiționată și plătită la prima cerere. În cazul în care [inserați numele băncii centrale] nu este banca centrală a sistemului auxiliar, se consideră că [inserați numele băncii centrale] a primit instrucțiunea de a furniza garanția menționată anterior băncii centrale a sistemului auxiliar.”

12. Apendicele I se modifică după cum urmează:

(a) punctul 2 se modifică după cum urmează:

(i) tabelul de la subpunctul 1 se înlocuiește cu următorul tabel:

„Tipul de mesaj	Tipul utilizării	Descriere
MT 103	Obligatorie	Plată clienți
MT 103+	Obligatorie	Plată clienți [Procesare directă (<i>Straight Through Processing</i>)]
MT 202	Obligatorie	Plată interbancară
MT 202COV	Obligatorie	Plăți de acoperire (<i>Cover payments</i>)
MT 204	Opțională	Plată prin debitare directă
MT 011	Opțională	Notificare de livrare
MT 012	Opțională	Notificare emitent
MT 019	Obligatorie	Notificare de eroare
MT 900	Opțională	Confirmare de debitare
MT 910	Opțională	Confirmare de creditare
MT 940/950	Opțională	Extras de cont (client)”;

(ii) se adaugă subpunctul 5 după cum urmează:

„(5) Mesajele MT 202COV se utilizează pentru realizarea plăților de acoperire, adică plăți realizate de către băncile corespondente pentru a deconta (acoperi) mesajele de transfer credit care sunt transmise băncii unui client prin alte mijloace mai directe. Informațiile referitoare la client conținute în MT 202COV nu se afișează în ICM.”;

(b) punctul 8 se modifică după cum urmează:

(i) la subpunctul 4, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) modul utilizator-către-aplicație (U2A)

U2A permite comunicarea directă între un participant și ICM. Informațiile sunt afișate într-un browser care rulează pe un sistem PC (SWIFT Alliance WebStation sau altă interfață eventual impusă de SWIFT). Pentru accesul U2A infrastructura IT trebuie să fie capabilă să accepte cookies și JavaScript. Detalii suplimentare sunt cuprinse în Manualul utilizatorului ICM (*ICM User Handbook*).”;

(ii) subpunctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Fiecare participant dispune de cel puțin o stație de lucru SWIFT Alliance WebStation sau altă interfață eventual impusă de SWIFT pentru a avea acces la ICM prin intermediul U2A.”

13. Apendicele II se modifică după cum urmează:

Punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Condiții pentru ofertele de compensație

- (a) Un plătitor poate formula o cerere pentru cheltuieli administrative și de compensație pentru dobândă dacă, din cauza unei disfuncționalități tehnice a TARGET2, un ordin de plată nu a fost decontat în ziua de operare în care a fost acceptat.
- (b) Un beneficiar poate formula o cerere pentru cheltuieli administrative dacă, din cauza unei disfuncționalități tehnice a TARGET2, nu a primit o plată care trebuia primită într-o anumită zi de operare. De asemenea, beneficiarul poate formula o cerere de compensație pentru dobândă dacă una sau mai multe dintre următoarele condiții sunt îndeplinite:
 - (i) în cazul participanților care au acces la facilitatea de credit marginală: din cauza unei disfuncționalități tehnice a TARGET2, un beneficiar a recurs la facilitatea de credit marginală; și/sau
 - (ii) în cazul tuturor participanților: a fost imposibil din punct de vedere tehnic să apeleze la piața monetară sau obținerea acestui tip de finanțare a fost imposibilă din alte motive în mod obiectiv rezonabile.”

14. Apendicele III se modifică după cum urmează:

În cadrul termenilor de referință pentru opiniile juridice referitoare la țară pentru participanții la TARGET2 din afara SEE, punctul 3.6.a se înlocuiește cu următorul text:

„3.6.a. *Cesiunea/Transferul de drepturi sau depozitarea de active în scopuri de garantare, contractul de garanție reală mobilă și/sau contractul de report (repo)*

Cesiunile/Transferurile în scopuri de garantare vor fi valide și vor produce efecte juridice conform legii [jurisdicția]. Astfel, constituirea și executarea unui contract de garanție reală mobilă sau a unui contract de report (*repo*) conform [inserați o referință la aranjamentul aplicabil încheiat cu banca centrală] vor fi valide și vor produce efecte juridice conform legii [jurisdicția].”

15. Apendicele IV se modifică după cum urmează:

La punctul 1, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Toate trimerile din prezentul apendice la momente specifice în timp privesc ora locală la sediul BCE, adică ora Europei Centrale [CET (*)].

(*) CET ia în considerare trecerea la ora de vară a Europei Centrale.”.

16. Apendicele V se înlocuiește cu următorul text:

„Apendicele V

PROGRAMUL DE OPERARE

1. TARGET2 funcționează în fiecare zi, cu excepția următoarelor zile: sâmbetele, duminicile, Anul Nou, Vinerea Mare și Lunea Paștelui (conform calendarului aplicabil la sediul BCE), 1 mai, ziua de Crăciun și 26 decembrie.
2. Ora de referință pentru sistem este ora locală la sediul BCE, adică CET.
3. Ziua de operare curentă se deschide în seara zilei de operare anterioare și are următorul program:

Ora	Descriere
6.45–7.00	Fereastră pentru pregătirea operațiunilor din timpul zilei (*)
7.00–18.00	Procesare în timpul zilei
17.00	Moment-limită pentru plățile clienților (adică plățile în care inițiatorul și/sau beneficiarul unei plăți nu este un participant direct sau indirect, după cum această plată era identificată în sistem după utilizarea mesajului MT 103 sau MT 103+)
18.00	Moment-limită pentru plăți interbancare (adică plăți, altele decât plățile clienților)
18.00–18.45 (**)	Procesarea închiderii zilei (<i>end-of-day</i>)
18.15 (**)	Moment-limită general pentru utilizarea facilităților permanente
(Imediat după) 18.30 (***)	Datele pentru actualizarea sistemelor contabile sunt disponibile pentru băncile centrale
18.45–19.30 (***)	Procesarea deschiderii zilei (<i>start-of-day</i>) (noua zi de operare)
19.00 (***)–19.30 (**)	Furnizare de lichiditate în contul PM
19.30 (***)	Mesaj «început de procedură» (<i>start-of-procedure</i>) și decontare a ordinelor de plată programată de transfer de lichiditate din conturile PM în subcont(uri)/contul «în oglindă» (decontări aferente sistemelor auxiliare)
19.30 (***)–22.00	Realizarea transferurilor de lichiditate suplimentară prin intermediul ICM, înainte de transmiterea de către sistemul auxiliar a mesajului «început de ciclu» (<i>start-of-cycle</i>); perioada de decontare a operațiunilor în timpul nopții ale sistemelor auxiliare (doar pentru procedura de decontare 6 pentru sistemele auxiliare)
22.00–1.00	Perioadă pentru întreținere tehnică
1.00–6.45	Procedura de decontare a operațiunilor în timpul nopții ale sistemelor auxiliare (doar pentru procedura de decontare 6 pentru sistemele auxiliare)

(*) Operațiuni în timpul zilei înseamnă procesarea în timpul zilei și procesarea închiderii zilei (*end-of-day*).

(**) Perioada se termină cu 15 minute mai târziu în ultima zi a perioadei de aplicare prevăzute pentru rezervele Eurosistemului.

(***) Perioada începe cu 15 minute mai târziu în ultima zi a perioadei de aplicare prevăzute pentru rezervele Eurosistemului.

4. ICM este disponibil pentru efectuarea transferurilor de lichiditate între orele 19.30 ⁽¹⁾ și 18.00 ale zilei următoare, cu excepția perioadei pentru întreținerea tehnică, care se derulează între orele 22.00 și 1.00.
5. Programul de funcționare poate fi modificat în situația în care sunt adoptate măsuri de asigurare a continuității activității în conformitate cu punctul 5 din apendicele IV.

⁽¹⁾ Perioada începe cu 15 minute mai târziu în ultima zi a perioadei de aplicare prevăzute pentru rezervele Eurosistemului.”

2. Anexa III la Orientarea BCE/2007/2 se modifică după cum urmează:

La punctul 2, litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) entităților, altele decât cele care se încadrează la literele (a) și (b), care administrează sistemele auxiliare și acționează în această calitate, cu condiția ca aranjamentele pentru acordarea creditului pe parcursul zilei (*intraday credit*) unor astfel de entități să fi fost prezentate în prealabil Consiliului guvernatorilor și aprobate de acesta”.

3. Anexa IV la Orientarea BCE/2007/2 se modifică după cum urmează:

1. La punctul 11, subpunctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. Băncile de decontare și sistemele auxiliare au acces la informații prin intermediul ICM. Sistemele auxiliare sunt notificate cu privire la finalizarea sau la neefectuarea decontării pe baza opțiunii selectate – notificare individuală sau globală. La cererea băncilor de decontare, acestea sunt notificate cu privire la realizarea decontării printr-un mesaj SWIFT MT 900 sau MT 910.”

2. La punctul 14 subpunctul 7, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) ordine SWIFT sub forma mesajului MT 202, care pot fi transmise numai pe timpul derulării procedurii de decontare 6 și numai pe parcursul procesării în timpul zilei. Astfel de ordine se decontează imediat.”

3. La punctul 14, subpunctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. În conformitate cu procedura de decontare 6, lichiditatea dedicată din subconturi este blocată atât timp cât ciclul de procesare al sistemului auxiliar este în derulare [începând cu mesajul «început de ciclu» (*start-of-cycle*) și terminând cu mesajul «sfârșit de ciclu» (*end-of-cycle*), ambele mesaje fiind trimise de către sistemul auxiliar] și este eliberată ulterior. Soldul blocat poate fi modificat în timpul ciclului de procesare ca rezultat al decontării între sisteme a plăților sau în cazul în care o bancă de decontare transferă lichiditate din contul său PM. Banca centrală a sistemului auxiliar notifică sistemul auxiliar cu privire la reducerea sau creșterea lichidității din subcont ca urmare a decontării între sisteme a plăților. În cazul în care sistemul auxiliar solicită acest lucru, banca centrală a sistemului auxiliar îi notifică acestuia, de asemenea, creșterea lichidității din subcont ca rezultat al transferului de lichiditate de către banca de decontare.”

4. La punctul 14, subpunctul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„12. Decontarea între sisteme între două sisteme auxiliare interfațate poate fi inițiată numai de un sistem auxiliar (sau de banca centrală a sistemului auxiliar în numele acestuia) al cărui subcont al participantului este debitat. Instrucțiunea de plată se decontează prin debitarea sumei indicate în instrucțiunea de plată din subcontul participantului sistemului auxiliar care inițiază instrucțiunea de plată și prin creditarea subcontului unui participant al unui alt sistem auxiliar.

Sistemul auxiliar care inițiază instrucțiunea de plată și celălalt sistem auxiliar sunt notificate cu privire la finalizarea decontării. La cererea băncilor de decontare, acestea sunt notificate cu privire la realizarea decontării printr-un mesaj SWIFT MT 900 sau MT 910”.

5. La punctul 14, subpunctul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„13. Decontarea între sisteme de la un sistem auxiliar care utilizează modelul interfațat către un sistem auxiliar care utilizează modelul integrat poate fi inițiată de sistemul auxiliar care utilizează modelul interfațat (sau de banca centrală a sistemului auxiliar în numele acestuia). Instrucțiunea de plată se decontează prin debitarea sumei indicate în instrucțiunea de plată din subcontul participantului sistemului auxiliar care utilizează modelul interfațat și prin creditarea contului «în oglindă» utilizat de sistemul auxiliar care folosește modelul integrat. Instrucțiunea de plată nu poate fi inițiată de sistemul auxiliar care utilizează modelul integrat al cărui cont «în oglindă» va fi creditat.

Sistemul auxiliar care inițiază instrucțiunea de plată și celălalt sistem auxiliar sunt notificate cu privire la finalizarea decontării. La cererea băncilor de decontare, acestea sunt notificate cu privire la realizarea decontării printr-un mesaj SWIFT MT 900 sau MT 910.”

6. La punctul 14, subpunctul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„17. Decontarea între sisteme între două sisteme auxiliare care utilizează modelul integrat poate fi inițiată numai de un sistem auxiliar (sau de banca centrală a sistemului auxiliar în numele acestuia) al cărui cont «în oglindă» este debitat. Instrucțiunea de plată se decontează prin debitarea sumei indicate în instrucțiunea de plată din contul «în oglindă» utilizat de sistemul auxiliar care inițiază instrucțiunea de plată și prin creditarea contului «în oglindă» utilizat de alt sistem auxiliar. Instrucțiunea de plată nu poate fi inițiată de sistemul auxiliar al cărui cont «în oglindă» va fi creditat.

Sistemul auxiliar care inițiază instrucțiunea de plată și celălalt sistem auxiliar sunt notificate cu privire la finalizarea decontării. La cererea băncilor de decontare, acestea sunt notificate cu privire la realizarea decontării printr-un mesaj SWIFT MT 900 sau MT 910.”

7. La punctul 14, subpunctul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„18. Decontarea între sisteme de la un sistem auxiliar care utilizează modelul integrat către un sistem auxiliar care utilizează modelul interfațat poate fi inițiată de sistemul auxiliar care utilizează modelul integrat (sau de banca centrală a sistemului auxiliar în numele acestuia). Instrucțiunea de plată se decontează prin debitarea sumei indicate în instrucțiunea de plată din contul «în oglindă» utilizat de sistemul auxiliar care utilizează modelul integrat și prin creditarea subcontului unui participant al unui alt sistem auxiliar. Instrucțiunea de plată nu poate fi inițiată de sistemul auxiliar care utilizează modelul interfațat al cărui subcont al participantului va fi creditat.

Sistemul auxiliar care inițiază instrucțiunea de plată și celălalt sistem auxiliar sunt notificate cu privire la finalizarea decontării. La cererea băncilor de decontare, acestea sunt notificate cu privire la realizarea decontării printr-un mesaj SWIFT MT 900 sau MT 910.”

8. La punctul 15, subpunctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Perioada de decontare («până la») permite alocarea unei perioade de timp limitate pentru decontarea aferentă sistemului auxiliar pentru a nu împiedica sau întârzia decontarea altor tranzacții aferente sistemului auxiliar sau TARGET2. În cazul în care instrucțiunile de plată nu sunt decontate până la momentul «până la» sau pe parcursul perioadei de decontare stabilite, aceste instrucțiuni de plată sunt fie returnate, fie, în cazul procedurilor de decontare 4 și 5, poate fi activat mecanismul de garantare cu fonduri. Perioada de decontare («până la») poate fi specificată pentru procedurile de decontare 1-5.”

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO